pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 1

Sok szeretettel minden pedagógusnak
és szülőnek

MIT JELENT JÉZUSSAL A SZÍVBEN TANÍTANI?

PEDAGÓGUS FÜZETEK II.

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 2

AJÁNDÉKOZZA:

Kinek: .....

Ki: .....

MIT JELENT A SZÍVEMBEN JÉZUSSAL TANÍTANI?

Összeállította:
Dr. Judák Endre
Presbiteri Szövetség képzési titkára

Szerzők:
Apostagi Zoltán
Dömötör Tibor
Dr. Judák Endre
Dr. Kálmán Attila
Dr. Sipos Ete Álmos
Dr. Várszegi Asztrik

Tipográfia:
Szabados Tamás
Grafika: Sola Scriptura bibliaolvasókör archívuma

Nyomdai kivitelezés:
Rosental Kft.
2100 Gödöllő
Ganz Ábrahám u. 2.

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 3

KÖSZÖNTŐ

Pedagógusnap alkalmából ezzel a füzettel is szeretnénk tiszteletünket kifejezni és átölelni egyen-egyenként a pedagógusokat. Megköszönve fáradozásukat, gyermekeink iránti szeretetüket.
A sok-sok tanító néni, tanító bácsi gondolatban elénk jön, akik a betűvetéstől, a különböző ismereteken át az igaz emberségre tanítottak bennünket.
Istennek köszönjük áldozatos életeteket és ISTEN áldásával emlékezünk rájuk:

Áldjon meg téged az Úr és őrizzen meg
Világosítsa meg az orcáját terajtad,
És könyörüljön terajtad.
Ámen

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 4

TARTALOMJEGYZÉK

Előszó **5**

1. Istennel a szívben tanítani **9**
1.1 Az átölelő szeretet gyakorlata katolikusként (Várszegi Asztrik) 9
1.2 Az ember csak belülről formálható (Kálmán Attila) 17

2. Bálványok, amelyek eltávolítanak ISTENTŐL **21**
2.1 Élő bálványok (Sipos Ete Álmos) 21

3. Megtéréstörténetek a Bibliában **31**
3.1 Naámán 31
3.2 Samáriai asszony 33
3.3 Zákeus 35
3.4 Isten előtt élő ember is vétkezik (Dávid) 37

4. Élő bizonyságtételek (megtéréstörténetek ma) **39**
4.1 Enikő (Balogh Gyuláné) bizonyságtétele 39
4.2 Vali bizonyságtétele 41
4.3 Elvira bizonyságtétele 43
4.4 Gyöngyi bizonyságtétele 45
4.5 Bo kyeung bizonyságtétele 46
4.6 Erzsébet bizonyságtétele 48
4.7 Zsuzsa megtérése 50
4.8 Konyári Ferenc bizonyságtétele 51
4.9 Szabados Tamás bizonyságtétele 53

5. Az óra végén **56**
5.1 Isten hiánya 56
5.2 Vers 59
5.3 Életformáló Igék 60

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 5

ELŐSZÓ

KEDVES TANÁR KOLLÉGÁK, SZÜLŐK, NAGYSZÜLŐK!

Idősödve sokkal erősebb a késztetés az emberben, hogy amit az Úr ránk bízott és nem mondtunk el, (János apostollal szólva), ne késsünk szeretetben elmondani.

Ez a második pedagógusfüzetet is egy nagyon fontos isteni üzenet a szülőknek, pedagógusoknak, különösen azoknak, akik még ma Isten és a gyermekük közé állnak, pl. nem járatják hittanra gyermekeiket, nem ismerve Jézus szigorú szavait: „Engedjétek hozzám jönni a gyermekeket, mert ilyeneké ISTENNEK országa", „Aki egyet is megbotránkoztat e kicsinyek közül, jobb ha malomkövet kötnek a nyakára és a tenger mélyére vetik."

Az első füzetben, a célt definiáltuk, a kívánt értékeket, a keresztyén lét alapjait. Most pedig analizáljuk, hogy miben, és mi által tér el az ember az ISTEN által elvártaktól a bálványok miatt.

Azt is elmondjuk, hogy a bálványimádás kérdésével azért kell foglalkoznunk, mert egyrészt a Biblia Istene, a bálványimádást határozottan tiltja, másrészt, mert emlékeztetni akar arra, hogy a bálványimádás az emberiséget, történelme végéig el fogja kísérni, és sok embernek örök halálát fogja okozni. Ezek adják e téma mai aktualitását

Ma a legfontosabb evidencia, hogy gyermekeinkkel a pedagógusok töltik a legtöbb időt. Így az egyházaknak, kormánynak megkülönböztetetten sokat kell foglalkozni a pedagógusok lelki, fizikai életével. Ők a jövő nemzedék letéteményesei. Ők azok, akik a szívükben lévő egy igaz ISTENNEL tanítanak, vagy valamilyen bálvány tölti meg a pedagógus szívet, és ez átcsorog a kis lelkekbe is, akik rájuk bízattak. Valljuk be mentő szeretettel, de őszintén, hogy ma igen erős a bálványok hatalma hazánkban.

Ennek ékes bizonyítéka, hogy a magyar lakosságban, 100-ból 80 elkerüli a templomot és ezt a legtermészetesebbnek veszi. Ez a százalék jellemzi a múltban megfélemlített, egzisztenciális félelemben tartott pedagógus társadalmat is. **Isten igen, de a gyülekezet nem. Ezt, a teljesen Biblia ellenes nézetet vallja ma a társadalom 80%-a. Felekezetektől függetlenül. Miért?**

A gyülekezet a Krisztustest. Ezt olvashatjuk 1.Korintus12. fejezetében. Isten az üdvtervét a Krisztustestben, annak tagjaival valósítja meg. Aki földi életében nem csatlakozik a gyülekezethez, aki nem tagja a Krisztustestnek, az

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 6

ne várja, hogy amikor Krisztus visszajön, ne az ítélet legyen a sorsa. Istentől, Krisztustól, a megváltástól mindig is a bálványok választottak és választanak el ma is.

Erre vállalkozik ez a második füzet, hogy leplezzük le a bálványokat, öntsünk tiszta vizet a pohárba. Tanulmányozzuk nyitott szívvel a bibliai megtéréstörténeteket, amik örök érvényűek, amelyeken keresztül a kiutat mutatja ISTEN, a halálból az életbe. Ugyancsak fontosak a ma élő testvérek bizonyságtételei, akik befogadták JÉZUST a szívükbe, megfordult az életük, megváltoztak a mindennapjaik, megváltozott a kegyességük, az Istentiszteletük módja. Nekik már fontos a gyülekezet.

Miért kell a megtérés?

A Biblia szerint megosztott szívű ember nincs. Vagy az Isten vagy az ördög szolgája vagyok. Két úrnak nem lehet szolgálni. Ez a két nagyhatalom létezik az ember fölött. Szabad akaratunk révén, amit az isteni szeretet által kaptunk, bármelyikhez csatlakozhatunk. Az első emberpár, aki nem elégedett meg ISTEN jelenlétével, a sokszínű édenkert ajándékával, evett a tiltott fáról. A jó és gonosz tudásának fájáról, hogy Ő is olyan legyen, mint ISTEN: jónak és rossznak a tudója. Ezzel kecsegtette az ördög. Sajnos, hitt az ördögnek, erre használta szabad akaratát. És ez szolgaságba döntötte, az ördög szolgaságába, amit máig is szenved minden ember fia.

Ebből mentheti meg az embert az isteni irgalom és JÉZUS keresztáldozatának elfogadása. A Biblia szívében ez így van, a János 3.16 szerint: „Mert úgy szerette ISTEN a világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, ha valaki hiszen őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen". Tudod-e kedves kollégám neveddel mondani ezt az igét, hogy „én (Judák Endre), ha hiszek őbenne, nem veszek el."

Hogy ide eljusson egy ember, le kell számolni a bálványaival, amelyek ma a szívünkben élnek. „Mert ahol a ti kincsetek, ott van a ti szívetek": mondja Jézus. Mi az emberek nagy részének a kincse ma Magyarországon, ami istenként irányítja? A különböző bálványok.

Nem egy megkötözöttség egy élettelen tárgyat, egy ideológiát isteníteni, szolgálni az élő ISTEN helyett?

Erről szól ez a kis füzet. A bálvány világunkról és a szabadulás lehetőségeiről. Látni fogjuk, hogy nem is olyan egyszerű a szabadulás.

Egyben tükröt szeretnénk tartani magunknak, a felekezeteknek, és egyen egyenként minden pedagógus testvérünknek, minden szülőnek.

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 7

Ezt fogadjátok úgy, mint egy féltőn, szerető ölelést.

Higgyétek el, részünkről ez egy belső kényszer, hogy a Biblia igazságait az ördögi gonoszságaival összevessük és keressük, mutassuk ISTEN igéjén keresztül a kiutat.

A bálvány analízisnél nem kíméljük magunkat sem, a felekezeteiket sem, a parlamentet sem.

Látjuk, hogy Magyarországon a „megnemértés" gyökere mélyebb, mint a pártok harca. A gyökér a Krisztustest értelmezésének, vérkeringésének, gyülekezeti gyakorlatának különbözőségében van, amelyek nincsenek kibeszélve. Néhány tanbeli különbség például a mariológia, a szentek tiszteletének sajátos katolikus módja választja el a katolikus és a protestáns világot. Ezt esti TV kerekasztalok mellett hívő, tudós és alázatos teológiai professzorok segedelmével az ország színe előtt ki lehetne beszélni. A mennyországban egy fő kérdés van: Krisztushoz tartozunk-e, vagy nem?

Ez a Krisztushoz tartozás fűti át két jeles tanítónk Várszegi Asztrik főapát és Kálmán Attila gimnáziumi igazgató testvéreink írását

Azonban mi még a Földön vagyunk. A legnehezebb kérdés itt az igazságot szeretetben elmondani. ISTEN az ő szeretetét és igazságát úgy békítette össze, hogy Jézus Krisztust elküldte, aki engedelmes volt a kereszten mindhalálig. Jézus a kereszten egyik kezével az Atya kezét fogja tökéletes harmóniában, a másik kezével a hozzá menekülő, bűnvalló, bűnbánó embert. Így békült meg ISTEN az emberrel. Mert ISTEN és a bűn, tűz és víz. Kibékíthetetlen. Ám Jézus áldozata árán lehetséges. Így gondolom a füzetben leírt felekezeti különbségek kibékítését is. A kereszt alatt. Ne kendőzzük a mai valóságot összevetni a Biblia igazságával. Mentő szeretettel a 100-ból 80 templomba nem járó honfitársunk érdekében keressük a párbeszédet. Jussunk el az átölelő szeretetig a felekezetek között. Beszéljük meg a ma még megbeszélhetetlent, hogy a kereszténység/keresztyénség vonzó legyen a ma még templomba nem járóknak.

Sipos Ete Álmos lelkipásztor testvérünket bálványokról szóló írása, ami a Bibliára alapoz, sok megbeszélni valót vet föl. Ami feltétlen megérdemelné a felvetett témák átbeszélését.

Úgy, ahogy egy házasságban a nagy csend az ördögtől van, így furakodik az ördög a felekezetek közé is.

Csak egy példát hadd említsek: minimális egyetértés, egy akarat és közös imádság kellene, hogy legalább két osztályba egységesen pl. harmadikban, negyedikben csak bibliaismeretet tanulnának az iskolások. Nem kellene órabontás, a jelenlegi hittantanárok száma elegendő lenne. Minimális anyagi

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 8

többlet terhelné a kormányt. Mindegy melyik felekezet tanítaná a közösen meghatározott történeteket, de csak a történeteket. A felekezeti sajátosságokra ott lenne még 6 év, vagy a gimnáziumi éveiket is véve 12 év. Még az angyalok is örülnének, de sajnos erre még várni kell. Így minden magyar gyermek alanyi jogon hallhatna Jézusról.

Lényeges lenne, az emberek közti fontos fogalmakban, mint a bűn, ne ölj, ne lopj, ne paráználkodj, ne kívánd a másét, mi a sáfárság, mi az irgalom, mit jelent a szeretet gyakorlata, mit jelent a házastársi hűség stb. biblikus egységben lehetnénk. Attól még lehet, hogy egyik ember jobban érzékeny a nyomorultak megsegítésére, a másik az oktatással szeret foglalkozni, egyik a fehér falakat szereti a templomában, a másik sok kincsét beviszi a templomába, de az alap azonos. Nagypéntek (kereszthalál) és húsvét(feltámadás) üzenete, az értünk meghalt és feltámadott Krisztus váltsághalálában egyetértés és az ISTEN nyújtotta kegyelem elfogadása üdvösségünk záloga.

Aki nem hisz ISTENBEN, az is vallja, hogy a Biblia az emberi kultúra kincse, része és szívesen venné, annak részletesebb tanítását.

Ez nem egy elvi felvetés, ez egy bibliai erkölcsön felnőtt élet, aminek lelki, gazdasági előnyeire jó példa a két csodaország: a finnek és a dél-koreaiak. Csak egy kis példa: Magyarországon is honos a Gedeon Társaság, amely Bibliák osztásával foglalkozik. Mit gondoltok, az eddig hazánkban kiosztott 2 500 000 Bibliát kik fizették ki? A finnek. Mit gondoltok hány koreai lelkipásztor házaspár segíti a cigánymissziót? Tizennyolc lelkészházaspár.

ISTEN áldjon meg minden kedves pedagógus kollégát, hogy a jó sáfár lelkületével végezze a rábízott gyermekek testi, lelki nevelését a mi Urunk segítségét kérve ehhez a szép, de nem kis feladathoz.

dr. *Judák Endre*
szerkesztő

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 9

ISTENNEL A SZÍVBEN TANÍTANI

AZ ÁTÖLELŐ SZERETET GYAKORLATA KATOLIKUSKÉNT

Dr. Várszegi Asztrik főapát püspök

A címben feltett kérdést minden bizonnyal másként válaszoltam volna meg, akkor, amikor érettségi körül a bencés szerzetesi hivatás mellett döntöttem Isten hívását követve. Más lett volna a katonai szolgálat idején, akkor, amikor katolikus teológiát tanultam, és más lett volna életem egyes fordulóin, ha akkor a kérdést felteszik. 66 évesen a keresztény lélek már összegez, számot ad és főként hálát ad Istennek a hit ajándékáért.

A hit ajándék és olyan csodálatos tulajdonsága van ennek az ajándéknak, hogy velünk és bennünk él, emberségünkkel érik, gazdagodik és tapasztalataink mélyül. Nem „tantételek" élnek bennünk, amelyet folyvást idézünk, hanem a keresztény hívő lélek él. Nem vonzódnék Istenhez, ha Isten már előbb nem szerette volna, és nem vonzaná. Más egy gyermek hite, más a fiatalé, a meglett emberé és az idősé is. A hit előfeltételei, ismerete, megragadása katolikus örökségemből és gyakorlatomból forrásozik, de mindig ott van az élő hitnek az az átjáró mozzanata, amelyet személyes istenhitnek mondhatunk és ez ajándék, személyes, isteni és emberi, átjárható, megelőz minden fogalmat és minden megfogalmazás utána ballag csupán. A hit nyelv, ráhagyatkozás, biztonság, személyes kapcsolat, kölcsönösség, hálaadással, örömmel megélt és megtapasztalt szabadság. Erőforrás és ujjongás. A názáreti Mesternél is tetten lehet érni ezt a fajta tapasztalatot: „Áldalak téged, Atyám, mennynek és földnek Ura, mert elrejtetted ezeket a bölcsek és okosak elől, és a kisdedeknek nyilatkoztattad ki." Lk 10,21

Gyermekkor

Teljesen katolikus családba születtem. Felmenőim között számos nemzetiség volt (magyar, szlovák, horvát és sváb), de mindenki katolikus volt. A 19. század feléig a keresztlevelek alapján tudom nyomon követni. A katolikus közösség a világ legtermészetesebb közege volt: édesanyám ölében tanított kezemet

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 10

vezetve keresztet vetni, imádkozni, együtt mentünk misére, a nagykönyvben előírt sorban járultam a szentségekhez, kisgyermekként kereszteltek, elsősként voltam elsőáldozó, nyolcadikosként bérmálkoztam. Ki kellett venni az iskolai hittanról, középiskolában ateista kör működött köztünk. Iskoláim (általános és gimnázium) minden oldalról áramlott az ideológia, de a család, a család hívő gyakorlata, kapcsolataink, részbeni üldözöttségünk megőrzött. Szinte totyogós koromtól ministráltam.

Visszaemlékezve a gyermekkorra, a korán megtapasztalt környezeti és családi szenvedések ellenére az Isten megtapasztalásának biztonsága békességet, derűt adott. Egyszerre voltam komoly, időnként szomorú tekintetű és vidám gyerek. Ezt a felnőttek mondták. A kettős nevelés ellenére is tudtam, hogy igazában véve mi és én is keresztények, katolikusok vagyunk. Ez a belső biztonság adta azt is, hogy jó barátságot ápoltam az evangélikus és református gyerekekkel, sőt egészen kiskoromban több zsidó óvodástársam volt és soha semmiféle idegenség, félelem nem volt bennem. Református osztálytársamnak, barátomnak árultam el titkomat családon kívül először, hogy szerzetes akarok lenni. Jézus személye ragadott meg, szavain csüngtem. Tanultam hittant, megtanítottak imádságra, buzogó voltam a keresztény gyakorlatban, de a belső megtapasztalás vezérelt és boldog gyerek, boldog fiatal voltam hitemben. Remélem, hogy nem a távlat szépíti meg soraimat, hanem az az öröm, hogy Jézushoz tartoztam. Jézus egyházát kamaszkorban már kritikusan néztem. Megadatott, hogy elég korán különbséget tudtam tenni a keresztény eszmény és a gyenge, bűnös gyakorlat között. Sok hittagadást láttam, de ezek számomra kihívást, még inkább Istenbe kapaszkodást jelentettek. Nagyapám holtan feküdt ágyán, amikor nagybátyám felesége felvilágosított, hogy a nagymama azét imádkozik, mert azt hiszi, hogy van Isten és az majd segít neki. A nagymama egyszerű lélek és azért hisz – mondta a bölcs felnőtt. Megbotránkoztam szavain és belsőleg teljesen elutasítottam. Nagyanyám hitvalló keresztény volt számomra, élete és sugárzó hite többet jelentett, mint eltévelyedett környezete ostobasága. Ezt az életkort ezzel a tapasztalattal zárom: érzékeny voltam a keresztényekre, azokra, akik valóban hívők voltak és azokra is, akik csak formálisan voltak keresztények.

Életemben fontosak voltak a tanúságtevő hívők, nem tantételekhez, szavakhoz, hanem az élethez igazodtam. Azoktól nem féltem és azokra tudtam hagyatkozni, akik hittek. Ezt később fogalmaztam meg, de évtizedek távlatából is biztos vagyok benne. Ezekre az emberek hagyatkozni lehetett, biztonságot, megbízhatóságot jelentettek egy fiatal számára.

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 11

Fiatalkor, a tanulmányok korszaka

Pár évvel ezelőtt egy újságírónő azt kérdezte tőlem interjújában: bejöttek-e számításaim, ami miatt évtizedekkel korábban bencés lettem? Ő arra gondolt, hogy főapát vagyok és ez elismerés, megbecsülés, valamiféle hatalom. A világ így gondolkodik. Semmiféle számításom, karriertervem nem volt, egy vágy élt bennem, az, hogy „ugyanaz a lelkület/érzés legyen bennetek, mint, ami Jézus Krisztusban volt (Fil. 2,5), és hogy egész életemet, egész valómat, szívem minden szeretetét Istennek adhassam a szerzetességben. Emellett azzal a pozitív tudattal mentem, hogy mind a teológiai tanulmányokat, minden pedig az egyetemi diplomát meg tudom szerezni és majd tanítani fogok a pártállam adottságai között létező egyik, vagy másik iskolánkban, Győrött vagy Pannonhalmán. Ez volt minden elképzelésem és „számításom". Mivel ez a válaszom idegen és érthetetlen volt, le sem írta az újságírónő.

A pannonhalmi teológiai képzés összetett volt, de a szocializmus világából kilépve, mégis hihetetlen távlatokat nyitott számomra. Ezekre az évekre esett történetileg a katolikus egyház rendkívül fontos eseménye, a II. Vatikáni zsinat a maga lelki és szellemi nyitásával. A liturgia, azaz az egyház istentiszteletének megújítása lelkesítette egész nemzedékünket, a szerzetesség megújítására igyekvő törekvés lendületet adott eszményeink keresésére, megismerésére. Pannonhalma nem csak az elméleti, a zsinat táplálta ökumené, hanem napi gyakorlatában ökumenikus paradicsom volt. Kifejezetten élveztem és nagy, mindent átfogó örömöt és nagy belső szabadságot adott, hogy katolikus vagyok, bencés szerzetes vagyok és szabad vagyok szóba állni, testvéri kapcsolatot teremteni, együtt imádkozni más felekezethez tartozó keresztény testvéremmel. Szívesen jöttek hozzánk más felekezet lelkészei, családjaik, több alkalommal a teológushallgatók, akikkel barátságot kötöttünk. Ez mindmáig meghatároz. Éppen a tanulmányaim győztek meg arról, hogy a 20. és a 21. század keresztényének nagy kihívása és feladata, hogy Jézus Krisztus közösségének, az egyháznak történetét, üdvösséget hirdető küldetésével, szakadásaival és bűneivel együtt újraolvassa, értelmezze és a történelemből tanulva Isten Fiára hagyatkozva törekedjék testvéri közösségben, a kölcsönös tisztelet lelkületében saját katolikus testvéreivel és a más felekezetek keresztényeivel a világ megszentelésén dolgozni. Sokat jelentett a Biblia, az isteni kinyilatkoztatás megismerése, annak a zsolozsmán, a liturgikus imádságban naponta gyakorolt módja. Felfedeztem a keresztény ima tanító erejét: azzal, hogy ihletett zsoltárokat imádkozunk, a kinyilatkoztatott isteni Szót olvassuk, hallgatjuk, továbbá a hozzáfűződő

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 12

magyarázatokat (a korai egyházatyáktól a mai teológiáig) megismerjük, benne élünk, mozgunk a keresztény katolikus hagyományban, amely végső soron éltet bennünket. Amikor ezeket a felfedezéseket tettem, magam is egyre inkább megismertem: visszatérő bűneimet, gyengeségeimet, lustaságomat, felszínességemet, és még sorolhatnám az emberi gyengeségeket, de amelyekkel nagyon tudatosan a küzdelmet is fel kell vennem bűnbánatot tartva. Isten világa, egyetemes üdvözítő terve és üdvösséget hozó tettei lépésről-lépésre tárult fel előttem és a megtapasztalt személyes nyomorúság és az engem körülvevő kollektív nyomorúság ellenére mégis örömöt, szabadságot adott az Istenhez tartozás tapasztalata. A zsolozsma gyakorlatának köszönhetem, hogy évtizedek után elmondhatom, Szent Ágoston hite, gondolkodásmódja nagy befolyást gyakorolt rám, Ágostonos gondolkodású keresztény vagyok.

Kákosy László professzor úr kopt gnosztikus szövegeket olvastatott velem a szemináriumon. Soronként kommentáltam a lefordított szent szöveget, mondván: ez nem katolikus, ez katolikus. Döbbenten kérdezte tőlem: hogyan meri ezt állítani ilyen biztosan? Válaszom röviden ez volt: a katolikus egyház hagyományában élek, a szóhasználatról, az alkalmazott képről egyfajta ösztönösséggel érzem, tudom, hogy egy szöveg üzenete katolikus-e, vagy sem. Ez a sensus catholicus, katolikus érzék és érzékenység kialakul az emberben. Hallgatom a rádiót, bármilyen vallásos beszélgetésből, a stílusból szinte bizonyossággal érzékelem, hogy milyen áthallással beszélnek, gyakorló keresztény-e, aki beszél, és azt is, hogy melyik felekezet, lelkiségi mozgalom tagja, vagy csupán általánosságban beszél vallásos témáról.

A II. Vatikáni zsinat alapelve volt, hogy az egyház a saját forrásai alapján értelmezte önmagát és küldetését. Ad fontes, (vissza) a forrásokhoz – volt a jelszó. Ez mindig igaz, de változó korban még inkább időszerű. Ez számomra útmutató volt akkor is, és az óta is az.

A Magyar Néphadsereg, a Varsói Szerződés katonája voltam

Intermezzo volt az a 22 hónap, amelyet, ha jóindulattal fogalmazok, semleges, szekularizált, de inkább ellenséges környezetben tölthettem. Sajnálnám, ha kimarad volna élettapasztalatomból. Belső döntéssel el kellett határoznom, amit minden hitet követő léleknek el kell döntenie valamikor: hasonulok, vagy hasonítok. Ezt igazában nyelvtani szabályként tanultam az iskolában, de aztán rájöttem a mindennapi életben való alkalmazhatóságára. Elúszok a tömeggel,

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 13

vagy belső tartalékaimból, főként pedig a megtapasztalt isteni kegyelemből élek. Ez bejött. Szinte minden élethelyzetben megtapasztalhattam azt, hogy ha nem hivalkodtam hitemmel, katolikus voltommal, hanem szótlan szeretettel, odafigyeléssel voltam jelen a többiek között, sőt jóakarattal segítettem nekik, akkor rövid időn belül megérezték, hogy itt valami más van, mint egy voluntarista, netán kárhozattal fenyegető hittérítő. Az én káromkodós, ocsmányszavú katonatársaim két hét múltán a Petőfi Rádió nagyon szegényes és időnként kifejezetten békepapi szózatú prédikációjakor oldalba vágták egymást, így figyelmeztetve a hangosakat: kuss, Imre istentiszteletet hallgat. Sőt primitív kis rádiójukon este a Vatikáni Rádió hullámhosszát is fogták és velem együtt hallgatták a jegyes oktatást megállapítván, hogy Pater Szabó Ferenc jezsuita jó dolgokat beszél. Hosszan folytathatnám az ehhez hasonló eseteket, amelyek teljes reménytelen élethelyzetben történtek és megerősítettek a hitben, Isten örömében. Az a meggyőződés erősödött meg bennem, hogy ha még egy évet kell szolgálnom, ezekből a részben még megkeresztelt fiatalokból, de az érdeklődőkből és keresőkből sikerülne egyházi közösséget formálnom. Ezt valószínű mások is így látták. Ezért hangzott el az ellenséges megjegyzés: ez a pap nem kerülhet a gyengélkedőre, nem csinálhat ott missziósközpontot.

A laktanya és a katonaruha olyan lehetőséget biztosított számomra arra, hogy a hit mibenléte megtapasztalását kutató törekvéseimet követhettem. Mi a hit? Hogyan van jelen? Szokások összessége, elvek elsajátítása, vagy belső mozgató, megélt tapasztalat és valóság? Milyen a hit? Hogyan élik meg a keresztények? Szabadság, vagy rabság? Öröm, vagy gátló és blokkoló félelem? Együtt voltunk református, evangélikus, baptista, adventista, római-, és görög katolikus teológushallgatók, de sikerült érintkezésbe lépnem nazarénusokkal, baptista és adventista gyülekezetekkel, ahol igehirdetést, tanúságtételt, közösségi életet tapasztalhattam meg.

Fontos volt számomra, hogy megértsem, mit jelent a katolikus egyház és mit jelent a kereszténység, ahol a szentháromságos Istent ismerik, aki által a keresztség sokunkat összeköt, és hogy Isten Szentlelke **„ott fú, ahol akar”** és nem szabályokhoz igazodik. Állandó lelkiismereti kihívás volt számomra, hogy egy fiatal adventista testvérünk még nem volt megkeresztelve, én meg igen. Emberi tisztasága, áttetszősége és őszintesége, a vallási szabályok megtartása, pl. hogy holt fáradtan is előbb mosakodott és csak azután vett ételt magához, mert egyházi közössége ezt írta elő. Példáján gazdagodtam, de gyötrődtem is: mi a különbség a megkeresztelt és meg nem keresztelt ember között, ha a kereszteletlen ilyen jó ember?

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 14

A rendi közösség és a katolikus ifjúság szolgálatában

Hivatásom, megélt hitem eddig legszebb és hadd tegyem hozzá, legboldogabb szakasza volt, amikor a kolostor vastag és védő falai között ugyan, de a szellem és a lélek szabadságában és örömében szolgálhattam a fiatalokat, vettem részt életükben, nevelésükben és oktatásukban. Már a katonai szolgálat tapasztalatai, az iskolai munka, annak személyes törődés és nevelés része igazolta számomra az addig csak sejtett igazságot: a fiataloknak nem hitbéli, nem katolikus gondjai vannak, az is lehet persze, hanem emberi szenvedései, félelmei, önismereti, önmaga elfogadásának nehéz gondjai, ezek és ehhez hasonlók kötik gúzsba őket. Amikor lelkük szabaddá vált, akkor Istent is odaadóan, őszintén, tiszta szívvel tudták keresni és hálásak voltak az élet Urának. Az egyik nagy teher, családi örökségük terhe volt, amellyel megbékéltetni őket, nagy kegyelem volt. Ebben az időszakban sokszor úgy olvastam az Evangéliumokat, hogy Jézus gyógyításaira figyeltem, tanulni akartam tőle, amint az emberekkel találkozik, beszél és gyógyít. Katolikus voltomat – ismétlem – nem szabályrendszer, netán kikristályosodott tanítás felemlegetésében éltem meg, hanem abban a mozzanatban, amikor környezetemben Isten rátalált az emberi lélekre, vagy a kereső és vergődő fiatal kegyelemre talált. Ettől függetlenül ebben a korszakban mondtam ki először nagyon határozottan vallásos jelenségre, hogy valami nem katolikus. A múlt század nyolcvanas évei a diktatúra nyomása okán a felekezeti és a katolikus bázison is már annyi zavaros eszmét, akár fundamentalista ideológiát, vagy önfeledt karizmatikus rajongást terjesztettek, hogy ilyenkor ezzel az eszköztárral kellett élnem, pontosabban védekeznem. Az Evangélium ihletettségéből épült katolikus hit (rendszer) küzdelmek, tévelygések ellenére is megőrizte a forrás tisztaságát. Meggyőződésem, hogy a kereszténység az egyetlen Isten szentségének és az ember méltóságának megfelelő, mindkettőhöz, Teremtőhöz és teremtményhez méltó vallásosság, tanítás, hit. Az élettapasztalat és beérő hitem hozta magával, hogy értem Jézus tanítását, képeit, példázatait: világosság, só, forrás, a köves talajra hullott mag, az égmadarai és a mezők liliomának csodáját, értem a két fillért perselybe dobó özvegyasszony lelkületét, és a gőgös gazdagokat, a farizeust és a vámost, aki megigazultan távozott. De pontos képem van azokról a magukat Jézushoz tartozóknak vallókról, akik Jézus tanítószékében ülnek, rá hivatkoznak, de nem hisznek, csupán hatalmat gyakorolnak. Azt is tudom, hogy már itt a földön megkapják kudarcaikat, amelyet az örömtelenség és kiégettség poklának nevezhetünk. Szívemmel értem, miért lehet egy megtérőnek megbocsátani és

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 15

megtérésén örvendezni, sokak szíve kérgén pedig csak szomorkodni és tehetetlennek lenni. A katolikus egyház és minden keresztény felekezet soraiban ott vannak ezek a testvérek is, mert az élet útja ennyire köves és ennyire szenvedéssel teljes. Vannak fizikai kínok, de ma szinte több a lelki kín. A Jézus követségében járók ennek feloldását keresik. Abban is katolikus vagyok, hogy Jézus nyomán a szentekre, kortárs szentekre is merek hivatkozni. Egy amerikai szerző számomra kedves és nagyon tanulságos és szemléletes könyvrészletét csempészem ide, hogy érthetővé tegyem és láttassam hitem megtapasztalását, belül megélt valóságát: „A kör közepén pedig a pici öregasszony száriban, saruban. Teréz anya, Indiából, betegek és haldoklók szolgálólánya. Ő kapta a Nobel békedíjat.

Nincs a világon az a sah, elnök, király, tábornok, tudós, pápa, bankár, kereskedő, kartell, olajtársaság, ajatollah, aki annyi hatalom kulcsát birtokolná, mint ő. Nincs az övéhez fogható gazdagság. Mert övé a legyőzhetetlen fegyver a világ bajai ellen: a szerető szív. És övé az élet örök kincse: az együtt érző lélek.

Ahhoz, hogy keresztültörjünk a részvétlen cinizmus falán, hogy egyedül a meg nem alkuvó szeretet fegyverét vegyük kezünkbe, hogy hihetővé tegyük az emberiség sebei gyógyításának képességét, hogy napi valósággá változtassuk az Irgalmas szamaritánus történetét, hogy olyan igaz életet éljünk, amely Calcutta mellékutcáiból sugárzik - olyan bátorság és hit szükséges, amelynek létezését nem vallhatjuk be önmagunknak, de amely nélkül élnünk nem lehet." (Fulghum: Az óvodában már mindent megtanultam, amit tudni érdemes.)

Az őrhely éveiről

Sajátos helyzetbe kerülhet a keresztény lélek. Mindig hálás voltam Istennek, hogy katolikus keresztény lehettem, mert az egyháznak köszönhettem Jézus Krisztus felséges ismeretét. Ezt a hálát ezekkel a páli szavakkal tudom kifejezni. Az Evangélium vezetése mellett törekedtem élni mindennapjaimat, ezt kívánja Szent Benedek Regulája a Krisztust követő szerzetestől. A bencés Regula sűrített bölcsessége az Evangélium után, Krisztus ismerete után a legnagyobb ajándék, mert igazolt, mert megtapasztaltam és a mindennapokba átültethető és szabadságot, örömet ad a léleknek.

Katolikus püspökként már a második pápát ismerhetem személyesen, sokakat a püspökök közül itthon és a világegyházban, ismerem az egyház hatalmas szervezetét, de ismerem intézményi keresztjét is, ugyanezt elmondhatom apátként a bencés nagy közösségről is. Súlyos történeti terhet hordozunk.

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 16

Jézus, az Emberfia ura volt a szombatnak is és így a törvény lelkét tárta fel nem betűjét. Halálával túllépett a történeti kereteken és szabad utat készített Atyjához, a mi Atyánkhoz is. A kétezer éves gyökerekkel és számos oldalhajtással gazdag egyháznak nehéz ma, szinte túlontúl bonyolult a helyzete. A reformátorok egykoron „olcsó egyházat" vágytak, ma „egyszerűbb egyházra" lenne szükségünk. Jézus egyszerűségére, közvetlenségére. Érzékelem a nehézséget, a gúzsba kötöttséget és mindenütt egyet látok és ezt látom a magam számára is életem hátralévő évei kihívásának. Ahogy a Jézust követő nemzedékek fő gondja az volt, hogy választ adjanak arra, hogy mit jelent Jézus tanítványának lenni, az én legfőbb gondom is az, és ezt látom még azoknál is, akik ezt nem látva megfogalmazni sem tudják. Keresztényként, katolikus keresztényként is csak úgy lehet és szabad élni a hit örömében és felelősségével, ha meg tudom fogalmazni azt, miként vagyok én, személy szerint Jézus tanítványa? Ha még csak „most kezdek Jézus tanítványa lenni", ahogy a vértanúságra induló antiochiai Ignác püspök írja levelében, még akkor sem késtem el. Tanítványnak mindig újra lehet és kell kezdenie.

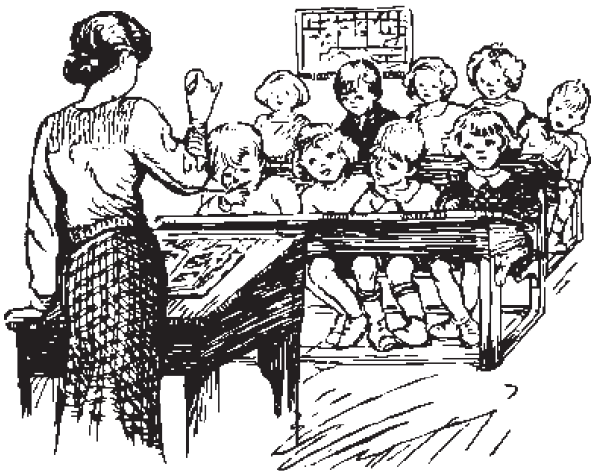

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 17

AZ EMBER CSAK BELÜLRŐL FORMÁLHATÓ

Dr. Kálmán Attila iskolaigazgató

A keresztyén pedagógia szerint a gyermek – adottságaival együtt – az Isten ajándéka. Ezért mindazok, akik részt vesznek a gyermek formálásában, nevelésében/növelésében – szülők, nevelők, orvosok, lelkipásztorok – az élő Isten munkatársai, teremtő munkájának folytatói. A világ legértékesebbjével: az emberi testtel, lélekkel és értelemmel foglalkozunk, mégpedig fejlődésük legfogékonyabb korában. Ezért bármilyen sok nehézséggel kell megküzdenünk, minket nem sajnálni, hanem irigyelni kell.

A Szentírás szerint a nevelés elsődleges színtere a család. A szülői gondoskodás semmivel sem helyettesíthető. A gyermeki lélek-értelem szivacs. Azzal szívja tele magát, amivel találkozik. Nem mindegy, hogy tiszta forrásból vagy pocsolyából telítődik.

A legtöbb sérülést könnyebb megelőzni, mint utólag gyógyítani. Nem mindegy, hogy esténként a család együtt olvassa a Bibliát, imádkozik, és zsoltárokat énekel, vagy a gyermekek a média „szellemi-lelki csajkarendszeréből" kapnak valami „információt", szeretet-pótlékot.

Aki fát ültet, nem töri ketté a facsemetéket, aki madáretetőt készít, nem szedi ki a fészkekből a tojásokat, aki szeretet-közösségben és kultúrán nő fel, jobban ellent tud állni a ránk zúduló szenny-áradatnak.

A szülők alkotmányos joga, lehetősége és felelőssége, hogy megválasszák gyermekük számára azt az iskolát, amelyet hitük és meggyőződésük szerint a legalkalmasabbnak tartanak. A választékot ma már egyházi intézmények is gazdagítják, óvodától az egyetemig. Ezek területi eloszlása, színvonala nem egyenletes, de az ország – sőt Erdély, Felvidék és Kárpátalja – számos településén találhatunk olyan – a gyermek képességeinek megfelelő – református intézményt is, amely bejárással vagy internátussal elérhető.

Ma, amikor a „világ" ismeretanyaga 8-10 évenként megkétszereződik, lehetetlen megmondani, hogy mire lesz szükség 25-30 év múlva. Ezért ma az iskolában a hangsúly az ismeretek mennyiségéről áttevődik a képességek, a készségek, az intelligencia, a kreativitás fejlesztésére. Vigyázni kell azonban

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 18

arra, ezt nehogy túlzásba vigyük. Igényesen megválogatott, a gyermek fejlettségi szintjét figyelembe vevő, teste, lelket, szellemet, érzelmeket egymással harmóniában építő tényanyagra feltétlenül szükség lesz ezután is.

Meg kell tanítani gyermekeinket logikusan gondolkodni, hogy ne lehessen őket manipulálni. Fejleszteni kell a jellemüket, ízlésüket, hogy legyen tartásuk, kitartásuk; meg tudják különböztetni az értéket a talmitól, a szépet a rúttól. Meg kell tanítani őket csodálatosan gazdag anyanyelvünkön, – de más nyelveken is – kommunikálni, hogy meg tudjanak érteni másokat, és meg tudják magukat értetni másokkal.

A keresztyén pedagógusoknak mindezeken felül olyan ismereteket, tapasztalatokat és élményeket is nyújtaniuk kell, amelyek megkönnyítik diákjaik számára a hit ajándékának elfogadását. A jó iskolában nem csupán a gyermek tiszteli a nevelőit, hanem a tanár is tiszteli a növendékeit. Látja bennük a leendő orvost, mérnököt, szakmunkást, szülőt, ezen felül a keresztyén pedagógus: Krisztusban testvérét is.

Nem könnyű ma sem jó református óvodát, iskolát szervezni, működtetni. Elsősorban azért, mert a mai diákoknak nem csak a szülei, hanem már a nagyszülei sem kaptak egyházi nevelést (a pedagógusok zöme sem). Nem múlt el nyomtalanul négy és fél évtized marxista-ateista agymosása, amely próbálta szembeállítani a tudományt és a hitet, s lejáratni a keresztyén (és a nemzeti) értékeket.

A felvilágosodás, majd a marxizmus egyik fő törekvése az volt, hogy az Isten helyére a tudást és az önmagunkban való túlzott bizalom bálványát tegye.

Magam matematika , fizika, ábrázoló geometria szakos tanár vagyok. Tanítóképzőt, tanárképző főiskolát és tudományegyetemet végeztem, s matematikából doktoráltam. Harminc évet tanultam, ebből 18-at munka mellett. Az 57 évi pedagógiai tapasztalatomat alsó és felső tagozatban, középiskolában, egyetemen és oktatásirányításban szereztem.

Saját életemben is tapasztaltam jeles tudósok állításainak igazát. Például Einstein: „A tudomány vallás nélkül sánta, a vallás tudomány nélkül vak" Max Planc és Heisenberg: „Amikor az első kortyot kiiszod a tudás poharából könnyen ateistává (tudatos istentagadóvá) válsz, de a végén mindig ott vár Isten". Neumann János: „Ha úgy élek, mint Krisztus tanácsolja, abból bajom nem lehet, akkor sem, ha nem igaz a feltámadás; de ha igaz és nem úgy élek, ahogy az evangélium tanítja, abból óriási nagy bajom lehet".

Az igazi tudós szerény, alázatos; ismeri szakágának a korlátait (Edison: „amit tudunk az egy csepp, amit nem tudunk az egész óceán".) Mai ismereteink szerint a fény másodpercenként 300.000 kilométert tesz meg, s olyan égites-

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 19

tekről is vannak sejtéseink, amelyet a fény csak több ezer év múlva érne el. Hasonlóan elképzelhetetlen méreteket vélünk a másik irányban, a kicsinységek világában. Azt már régóta tudjuk, hogy az „anyag" molekulákból, atomokból áll, de az atom részecskéinek szinte áttekinthetetlen világa szinte évről évre újabb felfedezésekkel gazdagítja ismereteinket.

Középiskolában (az ötvenes években) tankönyveink megdönthetetlen dogmaként tálalták az élet keletkezéséről az Oparin elméletet. A híres szovjet tudós egyszer előadást tartott erről a Magyar Tudományos Akadémián. Kiváló biológiatanárom, dr. Jablonkay Pál meghallgatta őt, s másnap örömmel újságolta a diákjainak: Oparin igazi tudós. Nagyon óvatosan fogalmaz. Mindig hozzáteszi, hogy a tudomány mai állása szerint ez a lépés valószínűbb, ez a lépés nagy ugrás a sötétségbe. Kérem a kollégákat, hogy bátran támadják az elméletemet, s én leszek a legboldogabb, ha valamit megcáfolnak benne, mert az azt mutatja, hogy egy kicsivel megint előbbre jutunk.

Aligha „véletlen" az is, hogy miközben az anyagok csaknem mindegyike hő hatására kiterjed, hűtésére összehúzódik, a víz azonban 4 Celsius fokon a legkisebb térfogatú. Azt hűtve vagy melegítve is kitágul. Ha nem így lenne, akkor a tengerek nagy része fenékig befagyna, s az élővilág kipusztulna belőlük.

A tudás mellett a másik bálványa a mai félművelt embereknek az a sokféle – főleg keleti – vallás, szekta, babona, amelyek hatásos propagandája megtéveszti őket. Az iszlám feltétlen engedelmességet, a buddhizmus a belső kiüresítést kívánja meg. A hinduizmus a szánakozásig eljut, de az aktív, cselekvő szeretetre képtelen. Ahhoz Teréz anyának kellett elmennie Indiába, hogy megmutassa, mi a cselekvő szeretet. Ugyanis a keresztyénség az egyetlen vallás, amelyik alapelvként a cselekvő szeretetet hirdeti. Nem véletlenül Krisztus születésétől kezdődik az időszámításunk, feltámadásának napját, a vasárnapot tartjuk pihenőnapnak (az orosz nyelvben ennek a napnak a neve is „voszkreszenyie", azaz feltámadás). Európa településeinek legszebb, épületei a templomok. Művészeinek, legrangosabb műalkotásainak zöme nem érthető a Szentírás ismerete nélkül. Az összes európai jogrendszer, alkotmány a keresztyén tanokra építve született meg.

Összefoglalva: a tudás ellentéte a tudatlanság, a hité pedig a hitetlenség, a kétségbeesés.

A keresztyén iskolát főleg a légköréről lehet felismerni. Arról, ahogyan a tanárok beszélnek egymáshoz (és egymásról), a diákhoz (és a diákról), ahogyan megszervezik a tanítványaik munkáját, ellenőrzését, szabadidejét; az iskolai és az egyházi ünnepeket, a hit-és erkölcstan órákat, áhítatokat, imaközösségeket és az együttes éneklést.

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 20

Néhai tatai lelkészünk, Döbrössy Lajos szerint sokan azt mondják, hogy a mai fiataloknak nincsenek példaképeik. Sokkal rosszabb a helyzet: mi vagyunk a példaképeik. Lényegében ugyanezt állítja Emerson is: olyan hangos az, ahogyan élsz, hogy attól nem hallom azt, amit mondasz. Hatni, embert formálni, csak hiteles emberek tudnak. Hiteles tananyaggal, s a diák számára érdekes és jól követhető módon. Krisztushoz vezetni csak az tud másokat, aki maga is megjárta már a Hozzá vezető utat.

A régiek szerint, ha jó iskolát akarsz, akkor mindenekelőtt legyenek jó tanáraid. Ezt Karácsony Sándor így egészítette ki: református iskola az, ahol (hitben élő!) református pedagógusok nevelnek. Rossz iskola az, amelyik mindent megtilt. Még rosszabb az, amelyik mindent megenged. A jó iskola világosan megfogalmazza a követelményrendszerét, és azt pontosan betartva és betartatva leáll „birkózni" a diákokkal. Ha ezt helyesen teszi, akkor a „birkózás" közben kialakul a fiatalokban az az ösztönző- és fékrendszer, amely ahhoz kell, hogy később a saját lábukon is jól és biztosan tudjanak megállni.

Hálát kell adni Urunknak, hogy a bennünket körülvevő erkölcsi romlás és nehéz gazdasági körülmények ellenére református óvodáink, iskoláink zöme helyt tud állni. Sőt a tevékenységük felértékelődött. Elsősorban azoknak a családoknak a szemében, amelyeknek személyes tapasztalataik vannak igényességünkről, közösségteremtő alkalmainkról.

Ezúton is köszönetet kell mondani mindazoknak, akik imáikkal, munkájukkal, bizalmukkal és áldozatvállalásaikkal segítettek ebben.

A szünet pihenésre, sportolásra, feltöltődésre; az elmaradt munkák, látogatások, levelek, olvasmányok pótlására; nyelvgyakorlásra, utazásra való. Ugyanakkor veszélyeket is rejt magában. A feszes napirend, a rendszeres felügyelet és ellenőrzés lazulása sok kísértéssel járhat együtt. A legnagyobb veszélyt Sütő András így fogalmazta meg: **„az ember olyan, mint a gyümölcs, tömegben romlik".**

Ne csupán arra gondoljunk, hogy eskünk, és iskolánk követelményrendszere szünetben is érvényes ránk, hanem arra is, hogy az élő Isten színe előtt mindenkor felelősök vagyunk minden gondolatunkért, szavunkért, cselekedetünkért, mulasztásunkért.

Vegyük komolyan Pál apostol intelmét: „Mindent megpróbáljatok; ami jó, azt megtartsátok! Mindentől, ami gonosznak látszik, őrizkedjetek!" (1Thess. 5,21–22.) A felelőtlen ember mindent „kipróbál", a hitben élő, bölcs ember pedig mindent „megpróbál", megvizsgál, mérlegel, mielőtt cselekszik. Ez utóbbira bíztat az apostol is.

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 21

BÁLVÁNYOK, AMELYEK ELTÁVOLÍTANAK ISTENTŐL

BÁLVÁNYIMÁDÁS A 21. SZÁZADBAN? (élő bálványok)

Dr. Sipos Ete Álmos lelkipásztor

BÁLVÁNY

Lehet élő, lehet halott,
Kőbevésett vagy faragott.
Lehet anyag, lehet márvány,
Atom, bomba vagy szivárvány.
Lehet állat, lehet ember,
Hideg szobor, vagy tűztenger.
Lehet apád, lehet fiad,
Anyád, lányod vagy önmagad.
Lehet rangod, lehet címed,
Vágyad, célod, vagy reményed.
Lehet pénzed, lehet honod,
munkád, neved, vagy otthonod.
Lehet múltad, lehet jövőd,
Házad, kocsid, vagy képernyőd.
Bálvány, ami hitet zavar,
Örök ISTENT most eltakar

Dömötör Tibor

A bálványimádás kérdésével azért kell foglalkoznunk, mert egyrészt a Biblia Istene, a bálványimádást határozottan tiltja, másrészt, mert emlékeztetni akar arra, hogy a bálványimádás az emberiséget, történelme végéig el fogja kísérni, és sok embernek örök halálát fogja okozni, ugyanis a bálványok bitorolják ISTEN helyét a szívünkben. Ezek adják e téma mai aktualitását.

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 22

Hogy a bálványimádás hatalmas témakörének megértését, és áttekintését megkönnyítsük, két részre osztottuk a bálványokat: ún. **halott bálványok**ról szólhatunk, értve ezeken olyan tárgyakat, természeti- és természetfeletti erőket, anyagi dolgokat, melyeket az ember megistenített. Most pedig az **élő bálványok**ról szólnánk, melyek nem kitalált lények vagy megistenített halott tárgyak, hanem ma is élő, vagy egykor a földön élt, biológiai teremtmények. Olyan teremtmények, melyek a bálványimádásnak egyúttal az alanyai és tárgyai is.

Lássuk hát ezeket!

1. A Biblia alapján, túlzás nélkül állíthatjuk, hogy minden idők legnagyobb élő bálványa, maga az ember.

Rögtön hozzá kell tennünk, hogy az önmagát istenítő, és egyúttal önmagát imádó ember. Az Édenben elhangzó, sátáni ígéret, miszerint *„olyanok lesztek, mint az Isten…”*(1Móz 3,5), belerögződött az ember agyába, és döntő módon meghatározta gondolkodását. Az önistenítés útján elindult ember, az újkortól, vagy a modern-kortól (15–16. század) kezdve, ezen az úton egyre magasabb csúcsokra emelkedett. Ebben az önistenítésben az ember, önmagát, erejét, tudományát, teljesítményeit imádja, és imádtatja környezetével, családjával, rokonságával, honfitársaival. Dicsekszik azzal, amit elért, alkotott, összegyűjtött, önzése, önimádata nem ismer határokat. Az önszeretet motiválja legnemesebb érzéseit, szerelmét, szülői szeretetét, mely gyermekében is önmagát szereti. Korunk embere, önimádatának legfőbb indokát úgy fogalmazza meg, hogy „ez neked jár”! A nagy parancsolatot, hogy ti. *„Szeresd az Urat, a te Istenedet, teljes szívedből…”* úgy értelmezi, hogy szeretnie kell sajátmagát, mivel az, az isten, akit szeretnie kell, azonos önmagával. Önistenítésében eljutott oda, hogy egyre nyíltabban hirdeti, hogy maga a teremtő Isten is őérte van, akinek egyenesen az a kötelessége, hogy az embert támogassa és kiszolgálja mindenben. Mára pedig, a modern ember odáig jutott, hogy felelősségre vonja Istent, majd személyes életének-, és a társadalomnak minden bajáért a keresztyének Istenét (a keresztyén-bibliai tanokat, és a keresztyén nevelést) okolja. Ennek eklatáns példája az Európai Unióban testet öltött ember-istenítő liberalizmusnak, Isten-, keresztyénség-, és keresztyén oktatás- ellenessége.

Az ember önistenítésének egyik modern apostola Robert Schuller (1926-), a világszerte nagy népszerűségnek örvendő amerikai protestáns lelkész, aki behozta az egyházi gondolkodásba éppúgy, mint a szekuláris társadalomba, és a tudomány világába is, az un. *„pozitív gondolkodás”* fogalmát. Schuller

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 23

szerint a keresztyén vallást pozitivizálni kell, és meg kell szabadítani az olyan negatív fogalmaktól, mint bűn, ítélet, átok, kárhozat,. A pozitív szellemi magatartás kialakítására Schuller és követői, az „önrábeszélés", vagy a „bebeszélés" módszerét ajánlják. Az önrábeszélés azt jelenti, hogy ha valaki naponta többször is elmondja azt a mondatot, hogy „minden nap, minden vonatkozásban jobb leszek!", ez megváltoztatja az ember életét. Ennek az irányzatnak a képviselői azt állítják, hogy az önrábeszélés következményeképpen *felszabadulnak az ember hatalmas belső, isteni energiái.* Ez a belső energia pedig, nemcsak gyógyítani képes, de képes a jövőt is befolyásolni. Megjegyezzük, hogy a pogányok vallásokban ezt a jelenséget szómágiának, a pozitív önrábeszélést meg a Biblia szerint *gőgnek* nevezhetjük, mely ellen az embernek harcolnia kellene.

A protestáns keresztyénség köreiben eléggé elterjedtek továbbá, Carl Rogers (1902–1987) amerikai pszichológus tanai is, melyet az ún. pásztorálpszichologia (pásztori lelkigondozás) nevű teológiai tantárgyba próbálnak beépíteni. Rogers a vizualizáció elméletének lelkes képviselője volt, aki azt tanította, hogy a tudat hozza létre a valóságot, vagyis az ember, képzelete segítségével *teremteni is tud.* Az ember önmaga ura, önmaga gyógyítója, és a kibontakozás, önmegvalósítás minden lehetőségét magában hordja. Ez azt jelenti, nincs szűksége Istenre, nincs szűkség megváltásra, hisz az ember önmaga az isten. E kritikai észrevételünket csak erősíti, hogy Rogers az én-t, „belső istennek" nevezi.

Ma már, se szeri, se száma azoknak az elméleteknek, filozófiáknak, marketing módszereknek, melyeknek egyetlen célja az ember önimádatának, önistenítésének elősegítése.

2. Az ember-bálványozás másik területe a mágia, vagy más szóval a varázslás.

Itt nem a szórakoztató, illuzionista bűvészkedésre gondolunk, hanem pl. a középkorból visszatérő, egyre jobban terjedő sámánizmus, messmerizmus, ún. lélek- és energia gyógyászat gyakorlóira. A varázslások eme képviselői úgy kerülnek „forgalomba", hogy vagy magukat kiáltják ki „isteneknek", vagy mások teszik azzá őket. Tipikus példája ennek az, amit az Ap.Csel.14. fejezetében olvasunk, amikor Pál és Barnabás meggyógyítanak Krisztus erejével egy beteg embert, és egy tömeg azonnal istenné kiáltja ki őket.(Ap.Csel. 14,11-15.) Nem egyéb ez, mint a bűntől összezavart gondolkodású ember reakciója, aki bármilyen emberi teljesítmény láttán, azonnal az ember istenítésébe kezd. A

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 24

keresztyén egyházak, zsidó közösségek története is tele van ilyen, istenné kikiáltott csodatevő szenttel, ill. rabbival, stb. Az istenné kikiáltott guruknak, fakíroknak, csodagyógyítóknak a betegforgalmát ma is jelentősen emelik az európai keresztyén országokból érkező (sokszor ateista) emberek. Az általuk előírt, sokszor megalázó tortúráknak pedig, minden fenntartás nélkül alávetik magukat a gyógyulni vágyók, mintha gyógyítóik istenek lennének.

Az ember-bálványozás vészes terjesztésében egyre növekvő szerepet játszik a freudi-jungiánus pszichológia, mely szerint az emberi lélek un. tudattalan, ill. tudatalatti részében olyan hatalommal bíró lény lakik (felettes én, árnyék-személyiség, stb.), akit az ember igénybe vehet, akinek segítségével önmagát szinte bármilyen betegségből képes meggyógyítani, vagy éppen hatalmas tudásra szert tenni, sőt bizonyos értelemben teremteni is. Ezzel az emberben lévő, hatalommal bíró lénnyel az ember kapcsolatba léphet, és annak erejével szinte mindent meg tud valósítani. A kapcsolatba kerülés lépcsői: relaxáció, meditáció, önhipnózis. **Ez a problémánk az iskolákba bevezetni szándékozó relaxációval, és meditációval.** Az ismertetett elmélet lényege világos: elhitetni az emberrel, hogy Te vagy az isten! Mégpedig olyan isten, aki az igaz, élő Istennel való hit kapcsolatot is feleslegessé teszi. Eklatáns példája ennek az alábbi idézet, egy református honlapon olvasható, magát reformátusnak valló professzornővel készített interjúból:

– *„A biológiai fiatalság megőrzésének egyik fontos eszköze az ima. Imádság közben telomeráz (örökélet-enzim) termelődik, ami védi a sejtjeinket. Az ima mellett nagyon jó hatású a meditáció. A keresztyén meditáció is sokak szemében elítélő címkét kap az egyházban, holott ennek is hosszú története van. Jelentős bibliai üzenetekkel tudunk úgy foglalkozni, hogy ismételgetjük, átcsurgatjuk magunkon. Ismert, egyszerű katolikus meditáció például, hogy minden belégzésre átengedjünk gondolatainkon, hogy Jézus, és minden kilégzésre, hogy Krisztus. Csupán ennyi. Ha ezt egy ideig ismételgetjük, kitisztult állapotba hozhatja a lelkünket. Számos gyógyító hatású üzenetet kaphatunk: „Ne félj, csak higgy”. Elég lehet ennyit ismételgetni, hogy elinduljunk a gyógyulás útján…”* (Bagdy Emőke, Interjú, 2013. április 26. Parókia portál)

Mi azt kérdezzük: a bűntől való tisztulásunk, gyógyulásunk csakugyan így működik? Hol van itt a Jézus Krisztussal való hit-kapcsolat szerepe? A keresztyén hit nem varázs-mantrák ismételgetése, hanem személyes hitkapcsolat a feltámadott, élő Krisztussal.

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 25

3. Az ember bálványozás harmadik területe a mantika, vagy jóslás.

A jóslás lényege, a jövőbe látás, belátás abba a láthatatlan világba, amit az Isten elrejtett az ember elől. A jós tehát, amikor elhiteti a hozzáfordulóval, hogy ő belát a láthatatlan jövőbe, istenkedik. Istenkedik, amikor a halottakkal akar érintkezésbe lépni, amikor bekövetkező szerencséről, vagy balszerencséről ad információt, stb. Tulajdonképpen ez jóslás lényege, függetlenül attól, hogy milyen szertartás keretében végzik ezt a munkát. Ma már alig számba vehető azoknak a primitív jóslási technikáktól, a tudományos címkével ellátott, sorsra, egészségi állapotra vonatkozó jóslásoknak (diagnózisnak) tarka egyvelege, amiknek során az ember istenkedik. Ennek érzékeltetésére most csak annyit, hogy Párizsban ma, több a jós, mint az orvos! Ugyanakkor azt is látnunk kell, hogy nemcsak a jóslást végző személy a bálványimádó, de az is, aki hozzájuk fordul információért, vagy éppen energiáért.

4. A bálványozás negyedik területe a sztárok, a világi-, és vallási celebek világa.

Itt se kell nagyon messzire menni, hogy felismerjük a bálványozásnak ezt a nagy intenzitással növekvő területét. Ennek is a lényege az, hogy embereket isteni tulajdonságokkal ruháznak fel, s olyan imádatban részesítik őket, ami csak a teremtő Istent illetné meg. Imádók milliói várják tőlük ma is boldogságukat. Ahogy növekszik a hitehagyás, az élő Istentől való elfordulás, úgy növekszik az istenként imádott sztárok, celebek és imádóik száma is.

Az emberi kultúrának és szubkultúrának nincs olyan területe, ahol ne találkozhatnánk az istenként tisztelt és imádott celebekkel. Ott vannak ők a tudomány, a politika, a sport, a filmvilág, a sajtó, a pop kultúra, a pornó-világ, és a vallási élet területén egyaránt. Ők posztmodern korunk új istenei, akiket már nyíltan isteneknek nevez a világ, akiket imádnak a tömegek, és akiket minden szégyenkezés nélkül, istennek nevez a legtöbb média.

Amivel azonban kicsit bővebben szeretnénk még foglalkozni, az, az egyház szentjeinek világa. Gondolunk itt arra a kérdésre, hogy miként vélekedjünk, az egykor itt élt szenteknek, képeiknek, szobraiknak, holttestük maradványainak a tiszteletére, vagy imádatára?

Kiindulópontunk legyen Isten törvénye, a 2. parancsolat:

„Ne csinálj magadnak faragott képet, és semmi hasonlót azokhoz, amelyek fenn az égben, vagy melyek alant a földön, vagy amelyek a vizekben a föld alatt vannak. Ne imádd, és ne tiszteld azokat!" 2Móz 20,5

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 26

Az ó-és újtestamentumot és e parancsolatot megvizsgálva az első, amit le kell szögeznünk az, hogy Isten soha nem adott parancsot szent emberek, vallási vezetők kiábrázolásra. A 2. parancsolatban pedig, megtiltotta azt, hogy az ember kultikus célból (imádat céljából!) képet, szobrot készítsen. Amikor azt olvassuk, hogy pl. a szent ládára angyalokat készítettek, ezt Isten kifejezett parancsára tették. Az is egyértelmű, hogy Isten semmiféle kultusztárgyhoz nem kötötte magát, pl. hiába vitték Éli fiai a szent ládát a harcba, elhagyta őket Isten!(1Sám 4.)

Hogy került be mégis a keresztyén egyház életébe emberek, szobrok, képek, ereklyék tisztelete, imádata? Ezt elég könnyű, és egyben tanulságos is kinyomozni.

Az első századokban a keresztyének között minden kép-tisztelet, vagy imádat tilos volt, amíg, Kr.u. 380-ban, bekövetkezett a keresztyénség államvallássá tétele. Ekkor kezdődött el az a folyamat, ami mára kiteljesedett. Köztudott, hogy a sok-istent hívő és tisztelő pogány világ kezdetben ellenállt a keresztyénség tanításának. Ennek az ellenállásának legyőzése, és a pogányság megnyerése érdekében, a pogány istenek képei és szobrai keresztyéniesített formában, bekerültek a keresztyénségbe. Így váltotta fel, a pogány Minerva, szűz istennő szobrát és képét Szűz Mária képe, szobra és imádata. Apollónak, a gyógyítás istenének képét és szobrát Szent Sebestyén képe és szobra, Pánnak, a pásztorok és halászok istenének szobrát, Krisztus szobra és képe stb. És ahogy a pogányok csókolgatták egykor bálványaikat, úgy kezdték most már a keresztyén szentek képeit és szobrait is csókolgatni a hívek.

Ez a folyamat végül oda vezetett, hogy II. niceai zsinaton Kr.u. 787-ben hivatalosan is kimondták, hogy tisztelet illeti tömjénnel és gyertyával, Krisztus, Mária, angyalok, szentek képeit, a keresztet, és a díszes kötésű evangéliumi könyveket. Ehhez a folyamathoz kapcsolódott erőteljesen ezeknek a képeknek, szobroknak, tárgyaknak, a csodatévő erejébe vetett hit is.

Mivel ennek a folyamatnak komoly akadálya volt a 2. parancsolat: „…*ne imádd, és ne tiszteld azokat…*”, ezért a 2. parancsolatot a Bibliából vagy kihagyták, vagy lábjegyzetbe tették. Később aztán a képek, és szobrok templomi használatának azt a magyarázatát adták, hogy azok csupán a laikus, olvasni nem tudó egyháztagok képeskönyvei. Közben úgy igyekeztek mindennek teológiai magyarázatot is adni, hogy különbséget tettek az imádat (latreia) és a tisztelet (hiperdouleia, douleia) között. Csak hát elég nehéz elhitetni a Bibliát ismerő emberekkel azt, hogy a Mária, és szentek képei előtt való térdelés, csókolgatás, tömjénezés, gyertyaégetés, és a hozzájuk történő imádság nem

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 27

imádat, hanem csak tisztelet. A témához tartozik még az is, hogy a Mária, és szentek képeinek, szobrainak imádatát végérvényesen megerősítette a reformáció után tartott Tridenti Zsinat (1563).

Így érthető, hogy az 1562-ben keletkezett 2. Helvét Hitvallás(2HH) és az 1563-ban keletkezett Heidelbergi Káté élesen elhatárolódott a képek, szobrok, szentek imádatától. Lássunk egy idézetet a 2. Helvét Hitvallásból:

2HH. IV. fejezetének címe: „A bálványokról, vagyis Istennek, Krisztusnak és a szenteknek képeiről

1. Mivel Isten láthatatlan lélek és végtelen lény: ez okból Őt semminemű művészet vagy kép által kiábrázolni nem lehet; tehát nem tartózkodunk attól, hogy az Istenről való képeket, a Szentírás szerint, merő hazugságoknak nevezzük. Megvetjük annakokáért nemcsak a pogányok bálványait, hanem a keresztyének képeit is. Mert bár Krisztus emberi természetet öltött magára, mindazáltal ezt nem azért cselekedte, hogy szobrászoknak és festőknek szolgáljon minta gyanánt. Tagadta, hogy Ő a törvénynek és a prófétáknak eltörlése végett jött alá, (Máté 5,17) a törvényben és a próféták írásaiban pedig tiltva vannak a képek. (2 Móz. 20,4 3 Móz. 19,4 5 Móz. 4,15 Ésa. 44,9) Tagadta, hogy testi jelenléte használna valamit az egyháznak; megígérte, hogy Lelkével mindenkor velünk lesz. (Ján. 16,17) Kicsoda hinné hát el, hogy az Ő testének árnya vagy képe, bármi részben is hasznára volna a hívőknek? És mivel Lelke által bennünk lakozik: ennél fogva Isten templomai vagyunk. (2 Kor. 6,16) De ugyan mi köze van Isten templomának a képekhez? És minthogy a boldogult lelkek és dicsőült égi lények földi életükben mindennemű tiszteltetést visszautasítottak (Csel. 3,12 14,11.15 Jel. 14,7 22,9) és a képszobrok ellen harcoltak: ugyan kicsoda tartaná valószínűnek azt, hogy a dicsőült égi lakosoknak és angyaloknak tetszenének az ő képeik, amelyek előtt az emberek térdet hajtanak, fövegeiket leveszik és más ilyes tiszteletadást nyilvánítanak.

A 2.Helvét Hitvallás V. fejezetének címe: Isten imádásáról, tiszteletéről és segítségül hívásáról az egyedüli Közbenjáró Jézus Krisztus által

3. Annakokáért mi, a dicsőült égi lakókat vagy szenteket sem nem imádjuk, sem nem tiszteljük, sem segítségül nem hívjuk, és őket az Atya előtt a mennyekben szószólóink vagy közbenjáróink gyanánt el nem ismerjük. Mert elég nekünk az Isten és a Közbenjáró Krisztus, és azt a tisztességet, mely egyedül Istent és az ő Fiát illeti meg, senki másra nem ruházzuk, mivel nyilván Ő maga mondotta: *Az én dicsőségemet senki másnak nem adom.* (Ésa. 42,8) Péter

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 28

apostol is ezt tanítja: *Nem adatott más név az embereknek az ég alatt, amely által kellene megtartatnunk, hanemha a Krisztus neve.* (Csel.4,12) Akik benne hit által nyugodalmat találnak, bizonyára Krisztuson kívül semmi mást nem keresnek.

Mindazáltal a megboldogultakat sem meg nem vetjük, sem róluk kicsinylőleg nem vélekedünk. Elismerjük ugyanis, hogy ők Krisztus élő tagjai, Istennek barátai, kik a testet és a világot dicsőségesen meggyőzték. Szeretjük tehát, és tiszteljük is őket, mint atyánkfiait, csakhogy nem valamelyes imádással, hanem tisztességes becsüléssel…

4. Még kevésbé hisszük, hogy a megboldogultak ereklyéit tisztelni vagy imádni szabad volna. Azok a régi szentek azt tartották, hogy eléggé megtisztelték halottaikat, ha azok földi részeit – minekutána a lelkük égbe szállott – tisztességesen eltakarították; és minden ősüknek legnemesebb hagyatékaiul tekintették az ő erényeiket, tanításukat és hitüket, amelyeket miképpen az elhunytak magasztalásával ajánlottak: azonképpen önmagok is törekedtek megvalósítani földi életükben. Éppen azok az ősök nem esküdtek másképpen, hanem csakis a Jehova Isten nevére, amint azt az isteni törvény parancsolja, (5 Móz. 10,20) a mely megtiltja az idegen istenek nevére való esküvést. (2 Móz. 23,13) Következésképpen a szentekre kívánt esküt mi sem tesszük le. Annakokáért mindezen dolgokban megvetjük azt a tant, mely a boldogult égi lakosoknak szerfelett sokat tulajdonít."

5. Hogyan vélekedjünk a Jézus ill. bibliai történetek képi ábrázolásáról

Először is, a Biblia nem utasítja el minden további nélkül a képeket és szobrokat (képzőművészeti alkotásokat), mivel esetünkben az a fő kérdés, hogy mire használják azokat az emberek. Pl. a szent sátorból, vagy a jeruzsálemi templomból sem hiányoztak a díszítő elemek, míg a pogány népekkel szemben, az emberábrázolást tiltották. Mai helyzetünket tekintve, a református etikai felfogás szerint, református templomokban, kultikus célból nem szabad képeket és szobrokat elhelyezni, tehát képek, szobrok, soha nem lehetnek imádat, vagy tisztelet tárgyai, de nem lehetnek szerencsét, gyógyulást, védelmet hozó tárgyak sem!

Vannak műemlék templomok, melyek régen fejedelmek, királyok temetkezési helyei is voltak. Ezek sokszor egyúttal, nemzeti, történelmi emlékhelyek is voltak, amelyekbe azért temetkeztek, mert a háborúk rendszerint megkímélték a templomokat, így ezek a sírok érintetlenek maradtak. Ezek a sírok azonban a protestáns templomokban mindig csak emlékhelyek voltak, és nem a tisztelet, legkevésbé az imádat tárgyai. Tehát, nem sorolhatók az ereklyekultusz kategóriájába.

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 29

Ami a *templomokon kívüli,* nem kultikus céllal készült, bibliai személyek, helyzetek, történetek képzőművészeti értékű, képi ábrázolását illeti: a református etika megengedhetőnek tartja mindannak ábrázolását, amit a Biblia látni enged. Ezekben lehet gyönyörködni, de nem imádni azokat. Csodálhatjuk Rembrandt, Dürer és sok keresztyén képzőművész alkotásait, mint az un. vallásos képzőművészet alkotásait, de nem imádjuk őket! Tehát: vallásos képzőművészet: igen! Kultuszkép: nem!

Más a helyzet, a Jézus-ábrázolásokkal. Nem tartjuk véletlennek, hogy Jézusról nem maradt fenn semmiféle korabeli képzőművészeti alkotás! Bár emberként járt közöttünk a Földön, de hozzátesszük: bűntelen isten-emberként! Az is bizonyos, hogy Jézus nem olyan, és nem az, akinek a képzőművészek megformálták. Reá is vonatkozik, hogy amíg dicsőséges testben vissza nem jön, lélekben és igazságban kell Őt imádnunk. Ezért problémásnak tartjuk azokat a filmeket, melyek Jézust, egy arcával is mutatkozó színész (egy bűnös ember) képében mutatják. Ezért tartjuk példaértékűnek a Ben Hur című filmet, mely csak Jézus sziluettjét, arc nélkül mutatja. Meggondolandó tehát a Képes Bibliák Jézus ábrázolásának alkalmazása is, melyek, ha kínai gyermekeknek szólnak, kínai; ha színes bőrűeknek, színes bőrű; ha amerikaiaknak, akkor kékszemű, szőke filmsztár Jézust ábrázolnak. Ha egy gyermek (vagy felnőtt) meglát egy idealizált Jézus-képet, amely soha nem lehet hiteles, megmarad örökre fantáziájában, és ahhoz a belső képhez fog imádkozni. Márpedig az ilyen kép sok embert vezetett már tévútra.

Írásunkat Dr. J. Douma, neves holland etika professzortól vett idézettel zárjuk:

„Ma is vonatkozik ránk a második parancsolat, éppúgy, mint a többi kilenc. Mind addig, amíg az emberi értelem olyan műhely, ahol a mi mértékünkre szabott istenképek készülnek, addig a második parancsolat mindig Isten Igéjéhez hív bennünket vissza, – ahhoz a képhez, mely folyamatosan össze akarja zúzni a mi saját képeinket Istenről és az Ő tiszteletéről. Mindig vissza a bizonyságtételhez! Ma is érvényes az a szankció, hogy aki nem ezen ige szerint beszél, annak nincs hajnala." (Ésa 8,20.)

KARÁCSONY ***(Jézus Krisztus születése)***
„Ne féljetek, mert íme, hirdetek nektek nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz: Üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában." (Lukács 2:10–11)

VIRÁGVASÁRNAP ***(Jézus bevonulása Jeruzsálembe)***
„Amint ment tovább, az emberek az útra terítették felsőruhájukat. (...) örvendezve fennhangon dicsérni kezdte Istent mindazokért a csodákért, amelyeket láttak, és ezt kiáltották: Áldott, a király, aki az Úr nevében jön! A mennyben békesség, és dicsőség a magasságban!" (Lukács 19:36–38)

NAGYPÉNTEK ***(Húsvét előtti péntek, Jézus megfeszítése)***
„A nap elhomályosodott, a templom kárpitja pedig középen kettéhasadt. Ekkor Jézus hangosan felkiáltott: Atyám, a te ezedbe teszem le az én lelkemet! És ezt mondva meghalt." (Lukács 23:45–46)

HÚSVÉT ***(Jézus Krisztus feltámadása)***
„Majd amikor megrémülve a földre szegezték tekintetüket, azok így szóltak hozzájuk: Mit keresitek a holtak között az élőt? Nincs itt, hanem feltámadt. Emlékezzetek vissza, hogyan beszélt nektek, amikor még Galileában volt: az Emberfiának bűnös emberek kezébe kell adatnia, és megfeszíttetnie, és a harmadik napon feltámadnia." (Lukács 24:5–7)

ÁLDOZÓCSÜTÖRTÖK ***(Jézus mennybemenetele Pünkösd előtt 10 nappal)***
„Ezután kivitte őket Betániáig, felemelte a kezét, és megáldotta őket. És miközben áldotta őket, eltávolodott tőlük, és felvitetett a mennybe." (Lukács 24:50–51)

PÜNKÖSD ***(A Szentlélek kitöltetése)***
„Amikor pedig eljött a pünkösd napja, és mindnyájan együtt voltak ugyanazon a helyen, hirtelen hatalmas szélrohamhoz hasonló zúgás támadt az égből, amely betöltötte az egész házat, ahol ültek. leszálltak mindegyikükre. Mindnyájan megteltek Szentlélekkel, és különféle nyelveken kezdtek beszélni; úgy, ahogyan a Lélek adta nekik, hogy szóljanak." (Apostolok Cselekedetei 2:1–4)

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 31

MEGTÉRÉSTÖRTÉNETEK A BIBLIÁBAN

NAÁMÁN

Olvasandó 2 Királyok 5

Többféle szemlélettel lehet a Bibliát olvasni. Régen írták, ma már másként él, gondolkozik az ember, de talán a tanácsai hasznosak. Ez a mindennapi ember látása. Ellenben az ISTENNEL járó ember a Bibliából, napi vezetést kér és kap. Továbbá tapasztalja, hogy mint bűntükör működik a Biblia. Rámutat a helytelen, gondolatokra, cselekedetekre, mulasztásokra. A benne lévő igazságokat a hívő ember az adott kortól függetlenül örök érvényűnek és nem vitathatónak tartja. Belőle semmit elvenni, se hozzátenni nem szabad. „Ezt még nem értem!" – ilyen gondolatunk lehet. Imádsággal, nálam hitben előbbre járó testvér tanácsát kérve megérthetem a ma még érthetetlent...

Naámán története is ilyen. Mit akarunk tanulni egy 2500 éve élt asszír „hadügyminisztertől", aki még ráadásul leprás is volt. A lepra a Bibliában a bűn jelképe. A leprást elkülönítik a másik embertől, a magány, a kiközösítés lesz a sorsa.

Naámánnál érez rá az ember, hogy milyen pici pont, sőt semmivé tud lenni egy pillanat alatt az ember, ha jön az égi behívó. Olyanok vagyunk, mint egy hangya a katedrális tövében. Ezt érezte Naámán is, amikor kiderült, hogy leprás. Hiába szerette a felesége, katonái, a király, még a rabszolga kis zsidó lány is, de valami az ő életében nem volt rendben. A királlyal a Rimmon templomában bálvány istennek áldozott. Az öreg király az ő vállára tette a kezét és együtt hajoltak meg Rimmon isten szobra előtt. Tehát Naámán is bálványimádó volt. Ez az, ami ellen Isten haragja lángol az egész Ószövetségben.

Hogyan lehet ebből kigyógyulni? Hogyan lehetek ismét a szeretteim körében? Hogyan szolgálhatom ezután helyesen az Istent? Ezek voltak Naámán gyötrő kérdései és sokszor a mi kérdéseink is.

Naámán esetében ehhez göröngyös út vezetett. A sokszereplős történet főszereplője a kis zsidólány, aki tudta a gyógyulás útját. Ő az, aki még rabszolgaságban is kitartott ősei Istene, az egy igaz élő ISTEN mellett, Akiről kiskorától

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 32

naponta hallott szüleitől. Tudta azt is, hogy akkor, az igazi ISTEN kapcsolat embere a Samáriában élő Elizeus próféta, amit elmondott Naámánnak.

Naámán először a protokoll szerinti gyógyulásra gondolt: arany, ezüst, szép ruha ajándékok és ezért cserébe egészséget kap. Még a gyógymódot ő akarta meghatározni.

De a próféta gyógymódja egyféle volt. „Fürödj meg hétszer a Jordánban" Nem volt mit tenni, a katonái kérlelő, szerető szavaira és annak a belső érzésnek, hogy sokak számára fontos még, teljesítette a próféta utasítását, megalázta magát, hétszer megmerítkezett a Jordánba és megtisztult a teste, mint egy kisbabáé.

Ez a kiszolgáltatottság, ez a végső soron föladom és átadom magam neked Uram a helyes magatartás, ami az ördög, az önigazultság, a gőg világából átvisz a „A mit tegyek Uram?" – az ISTEN előtt élő ember világába.

Szemmel láthatóan megváltozik az ember kegyessége, aki az Urral kezd járni, ha még botladozva is először. Naámán is kimondta, hogy ezután az Izráelből hozott földre fog térdelni, amikor Rimmon templomában a király a vállára támaszkodik. Szívében Izráel egy igaz Istenére gondol, még ha a király kegyessége a Rimmon előtti letérdelést írja is elő.

A két fő tanulság, ha van benned mentő szeretet, ha valakinek a szívét ISTENHEZ akarod fordítani, ezt átölelő, elfedező, megértő szeretettel tedd. Kutasd: mi az, ami elválasztja ISTENTŐL most.

Hogy valaki megtért, az a kegyességének a megváltozásából látható: fontos lesz a vasárnap megszentelése, az Igeolvasás, a napi lelki tisztálkodás, a családi áhítat, az imádság, az imaközösség, a bizonyságtétel az ő megváltozott életéről. Abból is látható, hogy kezd neki fájni a saját bűne és a bűnelrendezés egy valóságos napi cselekedetté válik életében. És megerősödik benne a mentő szeretet, a másik ember megmentésének, Krisztushoz vezetésének a vágya.

Judák Endre

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 33

SAMÁRIAI ASSZONY

(Olvasandó János 4, 1–42)

Ha az emberekkel beszélgetünk, nem akarják tudomásul venni, ha meghalunk jön az ítélet. Reinkarnációs köd fedi be tudat alatt a szíveket, van időm majd egy másik éltben tovább rendezni ISTENNEL a rendezetlent. Ez nyomon követhető a testékszereken, tetoválásokon, lábra és nyakba akasztott különböző aranyláncokon. Testünkre feltesszük az istenképünket, ami nekünk aktuálisan a legfontosabb. Pl. kedvesünk melyik csillagképben született. Pedig a test a lélek temploma. Isten tulajdona. Testvérem, aki a templomba jársz, ha találkozol egy karikákkal ékesített füllel, mered-e szóbahozni a gazdájának, hogy mit szólna ehhez ISTEN?

Ám a Pató Pál uram, „hely ráérünk még az életünket rendezni ” magyar lelkület is sokszor tapasztalható. Sőt ma hajlamosak vagyunk iskoláinkból, családjainkból, életünkből ISTENT kizárni. Ezt se hagyjuk szó nélkül, ha ISTEN valakit elénk hoz. Pl. Mi nem járunk templomba, a kislányom se jár hittanra, de olvassuk otthon a Bibliát és hiszünk Istenbe, mondja egy különben kedves édesanya, aki a munkatársad. Szó nélkül hagysz egy ilyen kijelentést? Vagy feltódul a szívedből a mentő szeretet, hogy ez a felebarátom még nem tudja, hogy lehet ez az utolsó éjszaka és így nem jók a kilátásai az örök életet illetően?

Pedig a földi életben is vannak a pokolnak előszelei. Ilyenek az Isten nélküli magány, a kirekesztettség, a nem tudom megosztani a bánatomat másokkal érzés. Ez mind-mind a pokol előszobája.

Ezt érezte a samáriai asszony is, amikor délben a forróságban ment a kútra. Amikor senkivel nem kell találkozni, nem jön szóba, hogy már az ötödik emberrel él. Nem minősítik szemrehányó tekintetek. Mert abban az időben még tudták az emberek, mi a bűn, mi a szent. Elbújt a szegény asszony a szégyenével együtt az emberek elől. Ma ezt nem tesszük, mert a köztévé celebjei a legújabb párkapcsolatukkal szemérmetlenül dicsekszenek. Kiüresedett a szemérmesség fogalma.

De tudok ezek után is egy jó hírt mondani. Pont annál a kútnál, pont akkor megpihent a mi URUNK JÉZUS KRISZTUS, amikor vízért jött az

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 34

asszony. Jézus szóba elegyedett az asszonnyal. Adj innom! Cserébe Jézus felajánlotta az élet vízét. Aki abból iszik, soha meg nem szomjazik, sőt egy örök kiapadhatatlan forrás lesz az ő szívében, amiből áldás származik.

Az asszony felismerte, hogy egy rendkívüli emberrel, Istenemberrel, a Messiással van dolga, aki előtt nincs titok. Aki képes az ő elveszett életébe belelátni, abba azonnal örömöt hozni, sőt az örök élet ajándékát is megkaphatja. Mindjárt el is szaladt a falujába, már nem kellett szégyenkezni, és hívta őket is, hogy találkozzanak az Úr Jézussal.

A Messiással való találkozás miatt túlcsordult a szíve az örömtől. Kiömlöttek belőle a múlt fájdalmai és megtelt egy újfajta örömmel. Megtanulta Jézustól a helyes ISTEN imádat módját: *„De eljön az az óra, és az most van, amikor az igazi imádói lélekben és igazságban imádják az Atyát, mert az Atya is ilyen imádókat keres magának. Az Isten Lélek, és akik imádják őt, szükség, hogy lélekben és igazságban kell imádniuk”* János 4,23-24

Ennek az asszonynak ez volt a kairosz, az ISTENTŐL kapott minősített idő. Ami itt fontos, „ha az Ő hangját halljátok, ne keményítsétek meg a ti szíveiteket”, mondja az írás és mondom én is. Nem foglalkozik folyamatosan a te ügyeddel az Isten. De vannak kitüntetett idők, amikor a kegyelem utolér, és ezt észre kell, hogy vedd! Általában nem az életed jó periódusa ez. Hanem valami gödör az életedben, valami kibogozhatatlan, véleményed szerint teljesen reménytelen helyzet, mint az asszonyé is. Itt csak azt lehet mondani, Uram, ha vagy, segíts, szeretném az életem gyeplőjét Neked átadni. Te irányíts! Sokféleképpen megadhatja magát az ember. Ami fontos, a megadás őszintesége, a vízbefúlló ember kétségbeesett kiáltása: Csak te segíthetsz Uram! És csodálatos, amikor a kairosz elér és váratlanul életed egén kisüt a nap.

Ilyenkor túlcsordul a szív a hálától. Ilyen szívvel könnyen, de bűnbánattal tudjuk mondani, hogy bocsánat, ilyet többé nem szeretnék tenni.

Minden kedves testvéremnek azt kívánom, hogy ragadja meg Isten felé nyújtott kezét, ami mindenkinél más időben és más módon történik, de nagyon egyértelmű. Csak akkor ne legyen kemény a te szíved!!

Mert ezután ha egy éjjel elhív az Úr, tudjuk, hogy hová megyünk! Különben pedig a reménység nélküli, az Isten nélküli magány, a pokol várna ránk.

Harmadik hely nincs!

Judák Endre

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 35

ZÁKEUS

(Olvasandó Lukács 19, 1–11)

Miért nehéz ma megtérni? Talán azért, mert nem tudjuk miből kell megtérni és nem tudjuk kihez kell megtérni. Meg azért is, mert nem érünk rá. Ma nem szoktunk a bűnről beszélni, relatív lett a bűn fogalma. A bibliai időkben egy zsidó ember világosan tudta, mi a bűn, mi a szent. Már az állatok is így voltak csoportosítva: tiszta és tisztátalan. Tisztátalan állatot nem evett egy zsidó ember.

Aztán a tízparancsolatban ISTEN világosan leírta a választott népnek mit tegyen és mit ne! Mindennek összefoglalása a nagy parancsolat, Szeresd az ISTENT teljes szívedből, teljes lelkedből és szeresd felebarátodat. Az ISTEN és az emberszeretet együtt, ez az ember életcélja, de a sorrend nem felcserélendő.

Ha a tíz igét szívünkbe hordjuk és azokat felkiáltó jelként működteti az élő lelkiismeret, az életünk védőkorlátai lesznek. Mintegy bűntükör előtt visszahőkölünk, mielőtt az ördög sugallta gondolatból cselekedet lenne, ha ISTENT Atyánknak tekintjük. Ez az Istenfélelem.

A zsidótörvények a Tízparancsolat elleni vétkeket igen szigorúan, sokszor halállal büntették. Ákánt lopása miatt az egész családjával együtt megkövezik. A parázna feleségre is a megkövezés várt. Akkor nem babra ment a játék.

Sajnos ma az ölés, lopás, a paráznaság, a hazugság társadalmi szinten zajlik és sok jó változás ellenére megtűrt. A másik tulajdonának, feleségének kívánása, elorozása, a válások, abortuszok a mindennapok eseményei, amit nem is büntet a törvény.

Csak egyet nem veszünk figyelembe, hogy ISTEN törvénye időtlen, az ember ugyanolyan volt 2000 éve is, mint ma. A bűn bűnt szül, a bűnt ma is büntetés követi, ki mint vet, úgy arat, ezek ma is igazságok.

Ma a szívből jövő bocsánatkérés, az elnézést, „Mit szólna ehhez ISTEN?” – sajnos nem gyakori szavak, kérdések. A modern bálványok a látszat győztesek, akikre felcseréli a Szerető Atyát a mai ember. Pedig ISTEN tudja legjobban a teremtményei igényeit és a boldogsághoz vezető utat. Mégis az ördög csábítása, – aki a pénzzel, a hatalommal, a hűtlenséggel manipulál, – sokszor célhoz ér.

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 36

Így volt ez jó ideig Zákeus éltében is, aki mint fő vámszedő megsarcolta a szórványokból az ünnepekre érkezett zsidókat. Ugyanis az adományokat, a tizedet a főpapok sékelben (ókor izraeli pénznem) kérték. Az áldozati állatokat is sékelért lehetett venni. Kellett egy pénzváltó hálózat, aminek a főnöke Zákeus volt. Hiába volt gazdag, de a nép nem szerette, mert a római császárt szolgálta, ez pedig egy zsidó ember szemében utálatos volt. Így az ő sorsa is a kirekesztettek sorsa lett. Zákeus gazdagsága ellenére magányos volt, termetre kis növésű, egyszóval boldogtalan, de a lelke nem nyugodott. Titokban abban reménykedett, hátha egyszer valaki embernek tekinti. Az talán még meg tudná változtatni megnyomorított jellemét.

Hallott Jézusról, csodáiról és hogy jön Jeruzsálembe. Zakeusnak nagyot dobbant a szíve. Okvetlen látni akarta. Elhatározta, ha életébe kerül is, találkozik vele. Így került a fügefára. Nem törődött senkivel, együgyű lett: látni JÉZUST. Megsejtette ez a sérült lélek, hogy Jézusnak kell ő. Az Úrnak szüksége van rá. Nem is csalódott. Jött JÉZUS.

Föltekint Zakeusra. Zakeus pedig ül a fa tetején. Nézik egymást szemtől szembe. Nem! Ezt a tekintetet nem lehet elfeledni. Jézus nézi őt derűs, meleg szeretettel. Előítélet nélkül, szemrehányás nélkül. Nincs a szemében gúny. Még felelősségre vonás sincs. Nem szidja le, nem ítéli el, nem osztogat tanácsokat, csak határtalan szeretetettel nézi. Sőt! Megszólítja. Nem azt mondja neki: „Te törpe, te púpos bohóc" hanem néven szólítja: „Zakeus!" Ezt a gyűlölt vámost évek óta már senki sem szólította valódi nevén. És most az ÚR teszi. Nem érdekli Jézust, hogy a tömeg megveti, bűnösnek mondja, hanem az egész város színe előtt kijelenti: „Szállj le hamar. Ma a te házadban kell megszállnom." Zakeus úgy érzi, hogy megfordult vele a világ. Úgy éri ez a megtiszteltetés, mint a villámcsapás. Megtér. Vagyona felét a rászorulók között szétosztja. Akit megcsalt, négyszeresen kártalanítja. Már nem gyűlöl senkit, hanem szeret. Lassan őt is megszereti mindenki. A gyűlölt, kapzsi vámosból a szeretet hősévé válik. A hagyomány szerint csatlakozott az Egyházhoz, Jerikó köztiszteletben álló püspöke lett és 120 éves koráig élt. A Jézussal való találkozás csodájára vársz-e? Fel tudok-e tenni mindent egy szent ügyre tenni, csakhogy Jézussal találkozzam? Ennél fontosabb kérdés nincs.

Nem fordítva történik nálam, mint Zakeusnál? Nem minden mással törődöm inkább és éppen Jézus nem érdekel? – **Uram, keltsd fel szívemben a legyőzhetetlen vágyat utánad!** Legyen ez az egymondatos, szíved mélyéből felszakadt imádságod!

Judák Endre

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 37

ISTENNEL ÉLŐ EMBER IS VÉTKEZIK

Dávid király bűne

(Olvasandó 2 Sámuel 11,12)

Dávid és Betsabé kapcsolatának kezdete majdhogynem mindenki előtt ismeretes. Szinte szemünk előtt jelenik meg a tetőn előbb csak sétáló, talán le-föl járó, a háború kimenetelén gondolkodó király. Talán némi bűntudattal, hogy neki is ott lenne a helye. Majd peregnek az események, a másik ház tetején megpillant egy szép, mit sem sejtő, fürdőző nőt. Ő Betsábé, a háborúban harcoló katonája, Uriás felesége. A férfiúi vágytól felajzott Dávid, aki mint király élet-halál ura máris dönt, mivel bármit megtehet. Látjuk az elindított követeket, majd a velük megérkező Betsabét, akinek akarva, nem akarva el kellett fogadni Dávid ágyát; s előttünk van az eseménytől megszédült hazafelé támolygó-ballagó asszony is.

Mi is történt? Egyszerre fölháborító és szokványos. Ha ugyanis félretesszük az érzelmeket – már amennyire lehet – azt kell mondanunk, semmi egyéb, minthogy valaki meglátott valakit, s mert szép volt számára, megkívánta és elvette. A világ így működik – sajnos. És Dávid ez alkalommal nem tudta magát kivonni a világ hatása alól. Már csak azért sem, mert neki Isten hatalmat is adott. Ezt olvassuk: „*Én kentelek fel Izráel királyává…*" (2Sám 12,7). És ez a hatalom még ahhoz is elegendő volt, hogy Betsabé férjét, Úriást eltegye az útból. Láthatjuk tehát, milyen az, amikor a vágy és a hatalom szövetkezik egymással. Végzetes lesz. Egy házasság és egy élet végét idézni elő, de végzetes lesz Dávid számára is, aki ezzel saját fölkenőjét, Istent haragítja magára. Nem véletlen, hogy a Biblia megjegyzi: „*De az Úrnak nem tetszett, amit Dávid elkövetett.*" (2Sám 11,27).

Nem tetszett. És mégis, érthetetlen módon, Isten – az édenkerti estre emlékeztetően – prófétája, Nátán által Dávid után megy, s egy példaelbeszéléssel tárja föl bűnösségét. A fordulat tehát Isten szeretetének köszönhetően veszi kezdetét. Dávid, amikor meghallja, hogy a gazdag ember, akinek sok juha és marhája volt, elvette a szegény embertől az egyetlen báránykáját, és levágta, nagy haragra gerjedt. „*Az élő Úrra mondom, hogy halál fia az az ember, aki ezt tette!*" (2Sám 12,5b) Ez is azt mutatja, hogy Dávid, mint király, tudja a dolgok

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 38

helyes megítélését, de mint magánember már nem rendelkezik ugyanezen képességgel. Nem látja meg a párhuzamot. A tükörben, melyet Nátán tart elé, nem ismeri föl önmagát. És éppen ezért van szüksége Istenre. És Isten nem késlekedik. Bekövetkezik a nagy leleplezés. *„Te vagy az az ember!”* – mondja a próféta (2Sám 12,7a). Ám Isten nemcsak szembesíti önmagával, de a bűn eredetére is rámutat: *„Miért vetetted meg az Úr szavát, miért tettél olyat, ami nem tetszik neki?!”* (2Sám 12,9a). És Dávid, a nagy király, aki annyi véres csatát megnyert, Isten szavára összeomlik. Már nem az az uralkodó, aki volt, hanem könyörgő, aki halálraítéltként életéért, kegyelemért esedezik. *„Könyörülj rajtam kegyelmeddel, Istenem, / töröld el hűtlenségemet / nagy irgalmaddal! / Teljesen mosd le rólam bűnömet, / és vétkemtől tisztíts meg engem! / Mert tudom, hogy hűtlen voltam, / és vétkem mindig előttem van.”* (Zsolt 51,3-5) *„Ments meg, mert vért ontottam, / ó Isten, szabadító Istenem!”* (Zsolt 51,16a) És Isten – hallva a megbánás szavait – megbocsátott, és a próféta által azt mondta: *„Az Úr … elengedte vétkedet, nem halsz meg.”* (2Sám 12,13b). Dávid tehát kegyelmet talál az Úrnál. Mindemellett a bűnnek következménye van, s mindaz, amiről Nátán prófétál, beteljesedik. Saját fia, Absolon, elveszi feleségeit mintegy nyilvánosan megszégyenítve őt (2Sám 16,22), és Úriás halála sem marad következmény nélkül, hiszen *soha nem távozik el a fegyver a házából.* Ugyanakkor bűnbánó imája nemcsak hogy fönnmaradt, de a Biblia, a Kijelentés részévé vált. Miért? Mert *tiszta szívet teremtett, és az erős lelket megújította benne.* Ezért tudott Dávid az életén túl másokért is könyörögni. *„Vidámíts meg újra szabadításoddal, / támogass, hogy lelkem készséges legyen, / hogy taníthassam utaidra a hűtleneket, / és a vétkesek megtérjenek hozzád.”* (Zsolt 51,14-15)

Íme, a legyőzött király. Aki immár nem uralkodni, hanem szolgálni akar. Értelme megújulásával immár képes megítélni, hogy *„mi az Isten akarata, mi az, ami jó, ami tetsző és tökéletes.”* (Róm 12,2b) Nem elvenni, hanem adni akar. Hűtlensége a hűtlenek felé fordítja. Nem áll közéjük, hogy a hűtlenségben erősítse őket, de nem is ítélkezik, hanem könyörög értük, hogy bűnbánatra jussanak és megtérjenek. Hogy megtérjenek, és életük legyen. Hogy életük legyen itt, azaz Istennel legyenek a földön, s majdan – a pokol helyett – Istennél. És ez már nem szokványos. Ez: kegyelem. És lesz a bűnös királyból újra szolga, Isten szolgája.

Apostagi Zoltán

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 39

ÉLŐ BIZONYSÁGTÉTELEK (MEGTÉRÉSTÖRTÉNETEK MA)

„Higgy az Úr Jézusban, és üdvözülsz mind te, mind a te házad népe!”

Tiszabecsen élek férjemmel és két fiammal. Olyan családban nőttem fel, ahol Istentől csak káromkodás formájában hallottam. Apám alkoholista volt. Nagyon sokat veszekedtek, sokszor tettlegességre is sor került. Mivelünk, gyermekekkel nem törődtek, hogy eszünk-e, van-e rajtunk ruha. Nekem ezek nagyon fájtak, de álarcot húztam magamra, és kívülről úgy látszott, mintha én egy vidám kislány lettem volna, pedig belül sírtam. Gyűlöltem a szüleimet; apámat, amiért ilyen volt, anyámat, amiért mindezt tűrte. Én jól tanultam az iskolában ilyen körülmények ellenére is, pedig nagyon sokszor még leckét sem lehetett írni. Továbbtanulásról szó sem lehetett ilyen családi háttérrel. 15 éves voltam, amikor férjhez mentem. Férjem dolgos volt, jó anyagai lehetőséget teremtett számomra igaz, az eszközökben nem igen válogattunk. Az volt a cél, hogy minél jobban gyarapodjunk. Eleinte én ennek nagyon örültem és azt gondoltam, most már sínen van az életem. Hihetetlenül büszke és gőgös teremtéssé váltam: annyira bíztam a férjemben – és ez csak utólag mutatta meg az Úr –, hogy bálvány lett az életemben. A férjem előhozakodott a gyermekkori szerelmekkel és annyira féltékeny volt, hogy a boltba sem mehettem el mert már veszekedett. Nekem az volt a feladatom, hogy főzzek, mossak rá, és lessem az ő kívánságát. Szinte rabszolgájának tekintett, nem pedig a feleségének. Ugyanakkor neki minden szabad volt. Azt tehetett, amit akart. Meg volt róla győződve, hogy én nem tartok ki mellette, mert én nem éltem ki magam, mert nekem nem volt más férfi az életemben csak ő és szerinte ez így nem lehetett jó. Az annyira a rögeszméjévé vált, hogy egész nap csak ezt fújta sőt még éjszaka is. A gyermekek is hallották ezt és amikor láttam szomorú tekintetüket rám törtek a gyermekkori élmények és egyre mélyebb depresszióba süllyedtem. Egy nap bevettem 100 darab altatót és felvágtam az ereimet: meg akartam halni. Azt gondoltam így jobb lesz mindenkinek. Nem ismertem Istent, ezért azt

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 40

gondoltam megszabadulhatok a fájdalmaimtól. Így kerültem be a pszichiátriára. Ott az egyik beteg elhívott a kórházi istentiszteletre, én pedig elmentem. A lelkész arról prédikált, hogy az ott lévő betegeket az ördög sötétségben tartja, de az Úr Jézussal van kiút. Én akkor olyan állapotban voltam, hogy engem senki sem szeretett, én senkinek sem hiányoznék, és akkor azt halottam: hogy van valaki, aki szeret, méghozzá annyira, hogy meghalt értem. Én ott nagyon sírtam.

A bűneim úgy peregtek le előttem, mint mikor egy filmet vetítenek: tudtam, hogy mindezt én tettem, miattam kellett meghalnia. Nem tudtam én akkor, hogy ez a megtérés. Ezt később mutatta az Úr. Hazajöttem. Elmeséltem a férjemnek, hogy mi történt velem. Ő meg se hallgatta, amit mondtam. Az Úr nagy vágyat adott a szívembe, hogy menjek el a templomba. Templomban azelőtt sosem jártam. Beléptem, de egy kicsit félszegen figyeltem, amikor mások felálltak én is felálltam, amikor leültek, én is leültem. Vettem egy zsoltáros könyvet, egyre több dicséretet megtanultam, mivel nekünk, cigányoknak jó hallásunk van, ma már tudom, hogy talentum. Bibliát sem olvastam soha. Ám olyan mohó vágy fogott el, hogy én ezt az Istent megismerjem, hogy éjszaka is olvastam a Szentírást és Isten egyre nagyobb világosságot adott. Férjem még továbbra is veszekedett velem, de én már nem voltam egyedül, volt kihez menekülnöm. Volt kitől erőt kérném, és kértem is az Urat, hogy tegye rendbe a házasságunkat, ahogy én megismertem az Urat rá három évre a férjem is. Meghalt az édesapja és a lelkipásztorunk meghívta a családot férjem onnantól kezdve rendszeresen járt. Szigetszentmiklóson dolgozott, míg beteg nem lett. Egy alkalommal nagyon szomorú voltam. Pakoltam a ruháját az utazótáskába, és szólt az Úr: engedd el nyugodtan, kiviszem a pusztába, és a szívére beszélek. Én ezt elhittem. Az Úr mindig beteljesíti az ígéretet, egy új ember jött haza. Az első időkben nem nagyon mertem elhinni. Mióta a házasságunkba beköltözött az Úr, azóta boldogan és békességben meghitt szeretetben élünk, amiért legyen az Úré minden dicsőség!!! Férjem bocsánatot kért, én meg őszinte szívvel megbocsátottam a szüleimnek is, mert tudtam, hogy az Úr is megbocsátott nekem. Felnőttként konfirmáltunk férjemmel együtt. Kisebbik fiúnk is megismerte az Úr szeretetét. Egy híjával vagyunk még, de hisszük hogy az is megvalósul, mert isten ígéretében bízunk. *„Higgy az Úr Jézusban, és üdvözülsz mind te, mind a te házad népe!”* (Apcsel 16,31)

Engem az Úr oszlopnak rendelt, amit meg is erősített a Jeremiás 1,17-19 versekkel: *„Kösd azért derekadra övedet,indulj, hirdesd nekik mindazt, amit én parancsolok! Ne ijedj meg tőlük, különben, én ijesztelek meg általuk! Megerősített várossá teszlek ma téged, vasoszloppá és ércfallá az egész országgal szemben,*

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 41

Júda királyaival, vezetőivel, papjaival és az ország népével szemben. Harcolnak ellened, de nem bírnak veled, mert én veled leszek és megmentelek!" Közben férjem presbiter lett az Úr kegyelme által. Nagyon boldog vagyok, hogy elbeszélhettem mindazt, amit az Isten véghezvitt a mi életünkben. Kívánom Isten áldását minden egyes testvérem életére és szolgálatára.

Szeretettel *Balogh Gyuláné Enikő*

„Várd az Urat és Ő megszabadít téged!"

Áldás békesség! Üdvözlöm a testvéreket. Molnár Valentina vagyok, 57 éves, Gödöllőn mindenkinek Vali. Oroszországban születtem, Kárpátaljára mentem férjhez, egy lányom van és 3 unokám.

44 évig Isten nélküli életet éltem. Mint minden ember boldog akartam lenni, gyereket szülni és vártam, hogy az életben minden jó és szép legyen. Mindig arra gondoltam, hogy majd én megoldok mindent, én mindent elintézek, én, én, én. Volt munkám, pénzem is volt valamennyi, de csak akkor éreztem boldogságot, amikor megittam egy kis bort vagy pálinkát, meg amikor rágyújtottam. Így tettünk férjemmel együtt, és észre sem vettem, hogy rabja lettem az italnak. Először én fogtam a poharat, de amikor arra gondoltam, hogy leteszem, akkor már nem ment, mert a pohár fogott engem, rabja lettem. És ezzel együtt jött a veszekedés, verekedés és lassan, de biztosan a házasságom tönkrement. Ez addig fajult, hogy végül a férjem elment másfele dolgozni, és egy félév múlva másik feleséggel tért vissza.

Addig míg megismertem Istent, maga a pokol lett az életem. Mégis, még mindig az alkoholba menekültem, és a cigarettához, és még mindig azt gondoltam, hogy ne szóljon bele senki, majd én megoldom a dolgaimat. A férjem feleségével együtt zaklattak, azt akarták, hogy menjek ki a házból. A lányom férjhez ment, én pedig végképp egyedül maradtam. És még mindig azt mondtam, hogy majd én megmutatom nekik és nem költözöm el. Bíróságra adtak és úgy állították, hogy én vagyok a hibás, a házat valósággal szétverték, a villanyt levágták, a gázt elzárták, a négy fal között maradtam. Nagyon belefáradtam, de már nem voltam képes semmit csinálni, egyedül voltam. Akkor már kezdtem arra gondolni, hogy tovább ez így már nem mehet, öngyilkos leszek, de először a volt férjemet és feleségét ölöm meg, majd magammal végzek.

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 42

Ezen törtem a fejem, amikor – most már tudom – Isten lépett az életembe, amit akkor még nem tudtam. Isten a szomszéd hívő Erzsi nénit használta ebben. Ő az én lelki anyám, aki elvitt Csongorra, az iszákos mentő misszióba. Akkor én még nem tudtam, hogy mi az. Mondták, hogy nem kell csinálni semmit. Arra gondoltam, hogy ez nagyon jó, akkor megyek. 1999. május 3-án volt ez. Most leszek 14 éves. Istennel azelőtt nem foglalkoztam, Bibliát nem olvastam, csak bántottam Istent. Amikor Csongoron ültem és hallgattam a lelkészt, akit nem is ismertem, folyamatosan azt éreztem, hogy csak rólam beszél. Már tudom, hogy Isten foglalkozott velem, szólt hozzám, csak én még nem tudtam. Igét is húztunk, az enyém a Péld.20,22 volt: *„Várd az Urat és Ő megszabadít téged!”* Nem tudtam, mit akar ez jelenteni, mégis jól éreztem magam, szeretetet tapasztaltam az ott lévőktől, szerettem hallgatni a bizonyságtételeket. Harmadik nap, május 3.-án kimentem a teraszra és akkor láttam meg, hogy zöld a táj, éreztem, hogy a nap melegíti az arcomat és akkor úgy éreztem, hogy valaki megölel, megsimogat és azt mondja: „Bízd rám az életedet és élni fogsz!” Sokat sírtam. Nem tudom már, hogy a bűn miatt, vagy örömömben, talán minden benne volt, de akkortól megkönnyebbültnek éreztem magam, megláttam a szép természetet és megértettem, hogy mit akar velem, tőlem Isten. Megértettem azt is, hogy életemet Istentől kaptam és nincs nekem jogom azt tenni vele, amit én akarok. Imádkozni nem tudtam, mégis mondtam, hogy: „Istenem, ha valóban létezel és élsz…, én mindent elrontottam, de mostantól megpróbálom rád bízni az életemet.” Egyet kértem még: én nem tudom letenni a poharat, vegye el a kívánságot, hogy soha többet ne fogjam meg azt. Nem tudom mit tett Isten velem, de mai napig nem kívánom az italt és ezért nagyon hálás vagyok Neki. Akkor, ott, azon a helyen elfogadtam Istent és azóta Vele járok.

Két hét múlva ugyanabba a környezetbe kerültem vissza, ezért kicsit féltem. Volt még egy bírósági tárgyalás is, de már sem haza, sem a bíróságra nem egyedül mentem, hanem az Úr Jézussal. Meghallgattam a hazugságokat, amit rám mondtak és csak annyit kérdeztem, hogy mikor mehetek, hogy elhozzam a holmimat. Adtak egy időpontot, egy szatyorba bepakoltam – már azt sem tudom mit – és elkezdtem nulláról az életemet. Elmentem albérletbe. Hálás vagyok Istennek és a gazdának is, aki fogadott, hogy adott meleg házat. Még mindig nem volt munkám, semmim, de jól éreztem magam, mert Isten velem volt.

1999 novemberében egy újabb gyógyítón vettem részt a cigaretta miatt. Ott megismertem egy házaspárt Magyarországról, Tibold Győző bácsit és Éva nénit és kértem őket, hogy ha lenne valami munka Magyarországon, gondoljanak

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 43

rám. Ők akkor Kárpátalján misszióztak. 2000 márciusában jöttem Gödöllőre. Isten csodálatos úton, három év múlva megadta, hogy otthon egy házat vegyek, ahol nem csak nekem van helyem, hanem lányomnak és családjának is. Én mindent elrontottam, de Isten mindent helyre tett. A házasságot nem mentette meg, de elvette az italt, a cigarettát, megajándékozott otthonnal, családdal, testvérekkel, gyülekezettel és a legfontosabb, hogy megajándékozott Jézus Krisztussal és örök élettel. Gazdagnak mondhatom magam azért is, mert családom is Istennel jár. Kíváncsiak lettek arra az Istenre, aki engem megszabadított. Ők is részt vettek egy gyógyítón és megtértek. Hálás vagyok a békességért és nyugalomért, ami csak Nála lehet! Szeretek élni,Ővele élni! Szeretek Gödöllőn lakni, ahol sok testvérem van és ezért is nagyon hálás vagyok. Ha majd haza megyek, szívembe fogom vinni a gödöllői gyülekezetet. Hálás lehetek Istennek, hogy Magyarországon jól éreztem magam. Ezért Övé a dicsőség!

Aki elolvassa ezeket a sorokat és még nem döntött Isten mellett, bátorítom, hogy tegye meg, érdemes megpróbálni!

Szeretettel *Molnár Valentina*

„Én azonban és az én házam népe, az Úrnak szolgálunk…”

Hálás szívvel dicsérem Istent, amiért ide, követői közé tartozunk. Három felnőtt gyermek és egy tíz éves kisfiú édesanyjaként írom e sorokat, családunk hitre jutásáról.

Nem kaptam hitbeli nevelést, de találkoztam olyan emberekkel gyerekkoromban, akik révén a jó Isten hívogatott. Úgy jellemezném ezt az időszakot megtérésemig, hogy Isten közel volt hozzám, szeretett akkor is, amikor én távol voltam tőle.

Az igazi fordulópont életemben az volt, amikor Isten elhívott a gyülekezetbe. Azóta olvasok rendszeresen Bibliát, szeretem az életemet formáló igéket, tanulom az énekeskönyvet.

Itt kaptam a keresztséget, és konfirmáltam is egy évvel ezelőtt. Amióta így közelebb kerültem Jézushoz, látom más szemmel – élesebben – bűneimet, és tudom, hogy már születésemtől is bűnös ember vagyok. Tudom, hogy Jézus megváltó halála által megtisztulhat a lelkem. Meghalt értem is, hogy nekem életem legyen az Ő közelében. Elmondhatom, hogy sokan szeretnek ebből a

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 44

gyülekezetből és én is szerethetem testvéreimet. Így megismerhettem a szolgálat és az adakozás örömét is.

Kisfiam már az óvodában református hittanra járt, és az iskolában – már sokkal tudatosabban – ő választotta a református hittanórákat. Mivel esténként sokszor olvasunk „mesét" egy gyermek Bibliából, már nagyon sok ötöst gyűjtött hittanon. Gyakran jön velünk istentiszteletre, részt vesz a vasárnapi iskolai foglalkozásokon.

Férjem két évvel ezelőtt egy gyülekezeti családi táborban találkozott először az itteni reformátusokkal, akik a kezdetektől testvérükként fogadták. Az első kiscsoportos beszélgetésen azt fejtegette, hogy a hit, az Istenkép nagyon személyes, belső dolog, amit egyedül lehet megélni. Az egyik presbiterünk erre – nem vitatva a hit személyes jellegét – Jézust idézve válaszolt: *Ahol ketten vagy hárman összejöttök az én nevemben, én ott vagyok köztetek.* Máté 18.20

Talán itt kezdődött számára Jézus Krisztus befogadása, az addig hiábavaló keresés után. Szelíden nógattam, hogy menjünk együtt istentiszteletre, beszéltem az olvasott keresztyén könyvekről, hallgattunk és énekeltem református énekeket, aminek igen jó eredménye lett. Csatlakozott egy evangelizációs csoporthoz, és felnőtt konfirmációs csoportba járt. Ezen a Pünkösdön konfirmált.

Hittel valljuk, hogy a legnagyobb ajándék, amiben az ember részesül, a kegyelem. Ez a keresztyén hit egyedülálló tanítása, szinte ellentéte az emberi gondolkodásnak, miszerint a jóért jutalom, a rosszért büntetés jár. Istennél a kegyelem, a bocsánat, a tisztalappal újrakezdés lehetősége jár a bűnért cserébe, ha azt őszinte szívből, bűnvallással és bűnbánattal kérjük.

Családunk mindennapjait a hitben járás jellemzi immár. Természetesen vannak problémáink, nekünk is van deviza hitelünk, van betegség és szegénység a szeretteink körében. De minden nap átéljük a kegyelmet. Hálásak vagyunk Istennek azért, amink van. Tudjuk, hogy jó adni. Mindig van mit: segítséget, szolgálatot, imádságot. Tudom, ha megfőzöm a vacsorát valamelyik gyülekezeti alkalomra, azzal is az Isten országát építem. Egy tálca süteménnyel is. Azzal is, ha komolyan veszem: „Bocsásd meg a mi bűneinket, miképpen mi is megbocsájtunk az ellenünk vétkezőknek."

Minden olvasómnak azt kívánom – nem sürgetve, szép lassan – hogy engedje be a szíve ajtaján kopogtató Jézust. Nagy, örömteli változások történnek az életébe, mint nekem is.

Áldás, Békesség!
Mihályi Elvira

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 45

„Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az, a régiek elmúltak, íme, újjá lett minden."

Koncz Eszternek hívnak. Először, életem mélységeiről kell vallanom ahhoz, hogy bizonyságot tehessek arról a magaslatról, ahova Isten emelt fel engem.

Árvaként kezdtem földi életemet, mivel édesanyám koraszülöttként szült meg, betegen, szívelégtelenséggel, ezért szüleim ott hagytak a kórházban. Ők lemondtak rólam, de Isten már akkor is bizonyította irántam való szeretetét, hiszen először a zsámbéki csecsemőotthonba kerültem, majd Tápiószelére, egy magyar gyermektelen házaspárhoz. Tőlük kaptam az Eszter keresztnevet. Nevelő szüleim révén római katolikus keresztségben részesültem, apukám tanított imádkozni, amit esténként, mint megszokást, gyakoroltam is. Nagyon megrázó volt számomra, amikor 13 éves koromban megtudtam, hogy nem ők az igazi szüleim. Amíg lehetett, titkolták előttem ezt, azonban mindig éreztem, hogy valami nem az „igazi" a velük való kapcsolatomban. Ekkor értettem meg az osztálytársaim részéről kapott gúnyos megjegyzéseket is, mint: „intézetis" és „cigány". Ugyanis egyúttal kiderült roma származásom is. Egyedül éreztem magam a családban és az osztályban is, nem voltak barátaim, nem volt kivel megosztani érzéseimet, fájdalmaimat sem.

Viszonylag korán megismerkedtem férjemmel, és fiatalon összeházasodtunk. Két gyermekünk született, akik most 13 és 11 évesek. Nagyon jó anyagi körülmények között éltünk, semmiben nem volt hiányunk, sőt mondhatni, felelőtlen és pazarló életet éltünk. Egyedül Isten hiányzott az életemből, életünkből, ezért aztán semmi sem volt a helyén, semmi sem működött jól: sem a házasság, sem a gyermeknevelés. Továbbra is magányos voltam. Isten már akkor próbált megszólítani, de én nem hallgattam Rá, és nem engedtem Neki, úgy gondoltam, megoldom egyedül az életem felmerülő problémáit. Ennek következménye lett: sok bűn, engedetlenség, félelem, sok szomorúság és egy nagy bukás, amely a házasságomat is kettétörte. Meggondolatlanul, nem törődve az intéssel, Isten stoptábláit figyelmen kívül hagyva, belementem egy botrányos életű, börtönviselt férfivel való kapcsolatba, akihez válásom után férjhez is mentem.

A rövid boldogságot, hamar tragikus csalódások váltották fel, amelyben mindenki tönkre ment: a volt férjem, az anyukám, a gyermekeim, az új társam, de legfőképpen én. Teljesen összeomlottam. Ekkor találkoztam a bibliai tékozló fiú történetével, amelyben teljesen magamra ismertem. A boldogságot én is, messze az Atyától kerestem, a világ kínálta örömökben. Rádöbbentem, hogy az igazi szeretet és bűnbocsánat, a tiszta élet, egyedül Istennél, a Vele való

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 46

kapcsolatban található meg. Elkezdtem járni a helyi református gyülekezetbe, hallgattam és olvastam az Igét. Nagy segítségemre volt egy női csendeshét, ahol megértettem és elfogadtam Jézus Krisztus bocsánatát, és elfogadtam egy új élet ajándékát. Ekkor új feladatot, értelmet és célt is kapott az életem. A személyes Igém ugyanis ez volt: „Isten szántóföldje, Isten épülete vagytok." (I. Kor. 3, 9.) Az igés-lap hátoldalán pedig ez a magyarázat állt: „Mi lenne, ha idődd, erőd, képességeid Jézus kezébe kerülnének? Nincs ugyan rá szüksége, de így lehetünk a munkatársai." Ekkor értettem meg, hogy nemcsak megbocsátott nekem, hanem használni is akar engem az Úr!

Ekkor elhatároztam, hogy ezután Isten akarata szerint szeretnék élni. Ehhez fel kellett számolnom a régi, bűnös életemet, ami azonban nem volt könnyű, hiszen sok embert érintett addigi engedetlenségem. Nagy segítség volt ebben és ma is, a gyülekezet közössége, a testvérek lelkigondozása, imádsága, védelme. Gyermekkorom óta sok lelki sebet hordozok, amelyek lassan gyógyulnak, de megtérésem óta nap, mint nap tapasztalom Isten erejét. Igéjének vezetését, a testvéri közösség támogatását, bátorítását és intését.

Az új életem egyik nagy állomása az volt, amikor 2012. júniusában, a gyülekezet előtt tehettem vallást Jézus Krisztusban megújult hitemről és életemről. Szívem vágya az, hogy egész életemmel szolgáljam az én Uramat, aki megbocsátotta minden bűnömet és engem az ördögnek minden hatalmából megszabadított és hiszem, hogy megőriz és megáld a Vele való közösségben.

Most készülök érettségire, szeretnék tovább tanulni tanító-hitoktató szakon. Vágyam, hogy gyermekek, különösen is hátrányos helyzetű, roma származású gyermekek között hirdethessem az evangéliumot, és életem példája által is erősítsek másokat abban, hogy igaz az Ige tanítása: *„Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az, a régiek elmúltak, íme, újjá lett minden."* IKor. 5:17.

Szeretettel *Koncz Eszter*

Bo keyung, koreai lelkészházaspárból a feleség: Szentlélek Isten vezérel minket

Számomra nagyon nagy dolog volt hazánkat, Dél-Koreát elhagyni és a megszokott életünktől elszakadni. Azért tudtam vállalni a missziói elhívást, mert imádság közben a Szentlélek Isten eszembe jutatta fiatal koromban tett fogadásomat. 1988-ban egyik nyári konferencián rengeteg fiatal jött össze, kb.

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 47

10000-en voltunk. Egyik alkalmon az igehirdető azt mondta, hogy mindenkinek részt kell venni misszióban, vagy menni kell, vagy támogatni kell, mert ez Jézus utolsó parancsolata (Mt. 28,19-20), amely minden hívőre vonatkozik. Sokan felálltak és imádkoztak, én is közöttük voltam. Tíz év után valóra vált elhívásom, nem tudtam megtagadni. 1999 márciusában jöttünk Magyarországra, 2000-ben a Hatvani Református Gyülekezetbe vezetett Isten bennünket. Nem gondolom, hogy misszionáriusként valami nagyon nagy dolgot teszünk itt. Csak egy szándékunk van: mi az Úréi vagyunk, és az Ő akaratát keresve tesszük azt, amit kell, az ÚR nevében.

Azóta elég sok idő eltelt. Sokszor tapasztaltam Isten vezetését. Isten valamire indítja a szívemet és aztán véghez is viszi. A szolgálatom mind ilyen volt.

A Jobbágyi szórványgyülekezet nem régen kaphatott imaházat Isten kegyelméből. Vágyakoztam, hogy milyen jó lenne, ha itt is lehetne gyerekalkalom. Imádkoztam és megosztottam a szívemben levő gondolatokat a hatvani lelkész úrral. Azután jött a szervezés, először csak egy gyereknapot tartottunk a nyári szünetben. Akkor megkérdeztem tőlük: ha lenne szeptembertől gyermekalkalom, akkor ki szeretne jönni? Mindenki feltette a kezét. Augusztusban az ottani presbiterrel, Zsuzsa nénivel meglátogattam a gyerekeket.

2010 szeptemberében kezdődött az alkalom. A kezdéstől fogva minden héten Zsuzsa néni körbe járja a gyerekeket és hívja őket. Nagyon hálás vagyok érte, ő az én hűséges munkatársam. Eredetileg nem csak cigánygyerekekkel akartam foglalkozni, de így alakult. Most rendszeresen járnak, 6 lány és egy fiú. Nagyon aranyosak, szófogadóak, szeretem őket. Eddig nem volt könnyű, néha jöttek, aztán senki nem jött, össze-vissza jártak a gyerekek. Bizony szükség volt a kitartásra. Hála Istennek, most úgy érzem, hogy komolyan vesznek részt az alkalmakon. A változást 2012 szeptemberétől éreztem. Az alkalom elején és végén szoktunk imádkozni, körbe ülve, sorban. Sokáig nem akarták kimondani saját imádságukat, aztán egy idő után az egyik kislány elkezdett imádkozni, azután kettő, azután hetek elteltével majdnem mindenki. Most is így vagyunk, majdnem mindenki imádkozik. Nagyon szeretnek énekelni is, ezért sokat énekelünk. Az alkalmon tényleg nagyon figyelnek, úgy csillog a szemük. Jutalomként megajándékoztam őket Bibliával. Most már mindenkinek van a Bibliája. Szerintem ez jót tett számukra. Amikor jönnek a gyerekalkalomra, akkor a Bibliát is hozzák magukkal és óra közben együtt is kikeressük az Igét és körbe olvasnak. Mindig mondom nekik, hogy olvassák otthon is az Isten Igéjét. Egyik nap az egyik kislány azt mondta nekem, hogy ő úgy várta az alkalmat. Ez nagyon jól esett nekem. Nagyon fontosnak tartom őket oktatni

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 48

Isten Igéjével, mert „A hit hallásból van, a hallás pedig a Krisztus beszéde által" (Róm 10,17).

2007-ben másik szolgálathoz vezetett engem Isten: a mozgáskorlátozott emberek felé. Ezt az Igét kaptam: „Egymás terhét hordozzátok." A látogatás során úgy éreztem, hogy tényleg szükségük van a közösségre és barátságra. Ők általában mindig otthon vannak, nem tudnak kimozdulni és az emberek között lenni. Tavaly Isten indította a szívemet, hogy legyen alkalom számukra, ezért szerveztem egy tábort, amely most júniusban lesz. Ebben is annyi áldást, vezetést látok. Annyira szép dolog az, hogy a gyülekezet egy szívvel, egy lélekkel munkálkodik. Azt kérem az Úrtól, hogy ha ők a mozgásukban korlátozottak is, de lelkileg szabadok legyenek és örülhessenek Jézusban, mert Jézus Krisztus csodálatos nevének, hatalmas ereje van!

Ezeket a szolgálatokat nem egyedül végzem, mindig mindenben a férjemmel együtt szolgálunk. Én mint ápolónő és lelkipásztor tudom szolgálni a testvéreket. Különben minden feladatot együtt vállalunk és együtt végzünk.

Bo kyeung lelkipásztor

Az ÚR az én gyógyítom

A gyerekkorom csodálatos volt. Megkaptam mindent, ami szép és jó volt. Sok szeretet, gondoskodás, törődés vett körül. Református, hívő család első gyermeke voltam.

Az életem nagyon rossz döntése a házasságom volt, olyan emberhez mentem férjhez, akit a szüleim elleneztek. A negyven év házasság tele volt fájdalommal. szenvedéssel és meg aláztatással. Sajnos nem mertem a szüleimnek panaszkodni, mivel én választottam. Így menekültem el negyven év után 300 km-re tőle a gyermekemhez, mivel nem bírtam tovább egy alkoholista, gonosz emberrel élni, akitől csak féltem negyven éven át. TITOKBA mehettem templomba is. Hátrahagyva az égész életem munkáját /lakás nyaraló stb/ Bízva abban, hogy most már élhetek új életet Istennek, békében és nyugalomban félelem nélkül.

Soha nem gondoltam volna, hogy Ő fog engem beperelni és követelőzni, lehetetlen dolgokat, pénzt, pénzt követelve. A per már több éve tart és még nem tudom mikor lesz vége.

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 49

Drága-Jézusom Te vagy az igazi BÍRÓ Te látod az én életem. A Te dolgod ítélkezni!!!

Egy önző, gonosz ember, aki a két fiunkkal és négy unkánkkal semmi kapcsolatot nem tart. A négy éves tündér unokát még nem is látta. Ember az ilyen?

Kérem a Jézus Krisztust, hogy tudjak neki megbocsájtani és adjon nekem békességet és nyugalmat.

Elköltözésem után, mikor arra gondoltam, hogy végre nyugalmat találok az egyház, a barátok és munkatársak szeretetében, a próbatétel és a szenvedésem tovább nőtt.

Az elhúzódó pereskedés és igazságtalanság lelkileg összetört. A halálos kór, a rák, betegség megtámadta a szervezetem. (Ez az egy év csak a szenvedésről, a fájdalomról, a műtétről, a kemoterápiáról szólt).

Olyan embereket küldött az Úr az utamban. akiktől erőt, hitet és sok-sok szeretetet kaptam. Sokat és sok helyen imádkoztak a gyógyulásomért.

Ők azok a testvéreim, akik meg hallgattak, a közösségbe befogadtak és sokat imádkoztak értem. Hála legyen nékik érte.

Az ima nem hullott a porba, az Úr Jézus meghallgatta a sok-sok könyörgésem és már a gyógyulás felé tartok. A kemoterápiának VÉGE. Igaz még havonta egyszer kezelésekre járok és ellenőrzésekre. Ezt a sok szenvedést, ahogy az egyik barátom mondta, hogy aki a keresztet adta erőt is ad neked, hogy emelt fővel viseljed el.

Egyedül csináltam végig ezt az évet, amit kértem az Úrtól, megkaptam. Tudom, hogy azért tartott meg, mert terve van az életemmel, hogy hitbe megerősödve tudjak a környezetem számára példát mutatni, hogy Nála semmi sem lehetetlen, amint az én példám mutatja! Hatalmas ereje van a testvérek, a gyülekezet, egyakaratú imádságának.

A Te erőd engem megtartott URAM JÉZUS, hogy a hitem további embertársaimnak nyújtson vigaszt. Vallom, hogy van kiút a legnehezebb élethelyzetből is.

Nagy a Te kegyelmed a bajban és szenvedésben, nem hagytál egyedül.

Drága Jézusom. Te gyógyíts meg, hogy tudjam tovább adni unokáimnak a Te SZERETETED.

Sok szeretettel és imádságos lélekkel:
Simon Zoltánné (Gyöngyi)

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 50

Megtérésem története

Ateista családban nőttem fel, de életem során – most már tudom, hogy Ő, az Úr sokszor irányított engem. Templomba nem jártam, hanem férjem, – aki mindig is szerette volna, hogy egyházi iskolába járjanak a gyermekeink – hatására kezdtem el járni a nagy fiammal.

Minden Istentisztelet után jó érzéssel, nyugalommal, teli energiával tértem haza. Idővel éreztem, hogy nem elég csak a vasárnapi alkalom, és ekkor Csiki Zoli, aki a férjem gyermekkori ismerőse hirdette, a templomban az Alpha kurzust. Éreztem a hívást, hogy el kell mennem.

2011 őszén jelentkeztem. Innentől kezdve kezdett megváltozni az életem. Olyan légkör uralkodott az egész tanfolyam alatt, amit eddig kevésszer éreztem életem során, pedig szeretett családi légkörben nőttem fel. Az emberek, akiket eddig nem ismertem, olyan szeretettel fordultak felénk, hogy nem győztem a férjemnek áradozni esténként.

Az Alpha hétvége tette fel az i-re a pontot. Éreztem rátaláltam, megvilágosodott előttem, és összeállt a kép: Isten az, aki végig velem volt – van az életemben és nem vagyok egyedül. Egyszerre lettem egy látható és láthatatlan ország állampolgára. Ez olyan biztonságérzetet ad, hogy azóta is olyan dolgokba merek belekezdeni, amibe addig nem, mert tudom, hogy Jézus mellettem áll és segít. (Elkezdtem egy másoddiplomás képzést, amire sokan azt mondták, hogy nem vagyok magamnál, de Jézus segítségével zökkenő mentesebben veszem az akadályokat. Olyan nyugalommal megyek a vizsgáimra is, mint még soha. De sajnos sokszor még kiabálok a gyermekeimmel, elvesztem a türelmem, de utána bocsánatot kérek.

Természetesen nehezebb is lett az életem, hiszen azok a dolgok, amelyek addig nem okoztak gondot (apró füllentések, hazugságok, irigység, rosszindulat stb.), most egyszerre fontosak lettek, olyan szempontból, hogy már ezekkel nem élhetek, mert rossz érzéssel töltenek el, érzem tudatosabban kell, hogy éljek. El kezdett fájni a bűn. Többször kérek bocsánatot férjemtől, gyermekeimtől, tanítványaimtól, mint eddig. Férjem sajnos nem jár velünk templomba, pedig ő indított el az úton, de imában kérem, hogy egyszer ő is jöjjön el velünk.

Nagyfiammal (12 éves) való kapcsolatom is javult, mert már az általa feltett kérdésekre is jobban tudok, próbálok válaszolni. Sokat beszélgetünk Istenről, próbálom megmutatni neki, hogy a félelmeit, vágyait vigye Isten elé, amikor imádkozik, mert ő tud neki segíteni, persze ha ő is megtett mindent. A két kisebb gyermekemmel esténként imádkozunk, sokszor a kislányom – aki a

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 51

református oviba jár – kiül az ablakba és onnan imádkozik egyedül, Istenhez. Igyekszem állandó kapcsolatban lenni Jézussal – ha valami jó ér, vagy nehézség akkor rögtön szólok hozzá-, de esténként tartok egy rövid imát.

A napi igét olvasom, a Bibliát sokszor előveszem és olvasgatom a nagy fiammal együtt.

Keddenként a Csiki Zoli-féle házi csoportba járok. Sajnos van, hogy nem tudok elmenni, de a vasárnapi istentiszteletet nem hagyom ki. Pont a múltkor mondtam az egyik barátnőmnek, hogy olyan mintha randevúra mennék, annyira várom már, hogy mehessek. Szolgáltam az Alphában, mint gyerek felvigyázó, főztünk ebédet. Most pedig a gyülekezet születésnaposainak viszem ki a csokikat. Bizonyságot szívesen teszek, de sok ember előtt még bátortalan vagyok.

Köszönöm, hogy leírhattam:
Nagyné Nagyházi Zsuzsanna tanár

Bizonyságtétel

Konyári Ferenc vagyok, kistarcsai születésű, 39 éves. Tíz éve vagyok a kistarcsai református gyülekezet tagja. Édesapám református, édesanyám katolikus családból származik, de egyikük sem gyakorolja a hitét és engem sem neveltek hitben. Bár megkereszteltek, de utána már nem tartották fontosnak a nevelésemben, hogy Krisztust megismertessék velem. Úgy voltak vele, mint annyi más korombeli gyereknél, hogy majd én eldöntöm. Igaz már őket sem nevelték hitben, anyukám még első áldozott, bérmálkozott, de mikor nagyobb lett, ő sem tartotta fontosnak a hitéletet. Felnőttem tehát úgy, hogy Jézusról inkább nagyszüleimtől hallottam valamit, de emlékszem, hogy az hogy megragadta a gondolataimat. Ügyesen rajzolgattam, és ezek a rajzok sokszor angyalokat vagy Jézust ábrázolták. Mikor kamaszodni kezdtem, ezek a gondolatok háttérbe kerültek, és helyüket felváltotta a kamaszokat jellemző lázadás, párválasztás, önmagam keresése. Hazafias nézeteket vallottam (vallok ma is) de ez akkor tizenéves koromban átcsapott szélsőséges dolgokba (antiszemitizmus, cigányellenesség) Ebben az időszakban végeztem középiskoláimat is. Asztalos vagyok, jelenleg bútorrestaurálással foglalkozom.

Mikor sorköteles lettem, határőrként teljesítettem szolgálatot Nagykanizsán, illetve Letenyén a horvát határ közelében. Ekkor találkoztam az első olyan hívő emberrel, aki (mint utólag kiderült) nagy hatással volt Jézushoz való viszonyomra.

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 52

Katonaként tizedes rangban voltam, és egyszer szóltak nekem a barátaim, hogy: Gyere csak Feri, van itt egy csodabogár, valami hívő cigánygyerek, ezt meg kell nézned! Meg is néztem magamnak, na gondoltam, egy kicsit kötekedjünk. Megkérdeztem tőle, hogy ha ő keresztény, akkor szeret mindenkit? Azt válaszolta, hogy igen. Kérdeztem tőle, hogy engem is szeret? Azt mondta, hogy igen, engem is! Erre én jól mellbe ütöttem, hogy hátratántorodott és megkérdeztem: Még mindig szeretsz? Mosolyogva feltápászkodott és azt mondta még most is szeret. Nevetve legyintettem, és azt mondtam a többieknek, akik körülöttünk álltak, hogy ez nem normális. De valahogy úgy éreztem mégsem én kerültem fölül, hanem inkább mintha megszégyenültem volna. Tisztes voltam, ő közlegény, fehér bőrű voltam, ő cigány, engem kedveltek (sok barátom volt) őt mindenki kinevette és egyedül volt, ráadásul én öregkatona voltam, ő pedig újonc. Mégis én éreztem azután rosszul magam, és nem értettem, hogy miért? De idővel elvetettem ezt magamban, ráadásul csak én éreztem így, a többiek ebből semmit sem vettek észre. Eltemettem tehát magamban jó mélyen évekre. Évek múlva bukkant csak elő ez az emlék már akkor, mikor házasodni készültem és mennyasszonyommal, Ágival sokat beszélgettünk hitről, Istenről, Jézusról. Ő mára akkor a hitre jutás útjára lépett és így adódott, hogy sokszor még egy – egy beszélgetés után szinte álmatlanul forgolódtam, És Jézusról való gondolkodásaim közben felrémlett ez az emlék sokszor. Mikor eldöntöttük, hogy összeházasodunk, és hogy az igent templomban Isten előtt is szeretnénk megerősíteni (Ági istenhitből, én pedig hagyománytiszteletből). Elmentünk a kistarcsai református lelkészhez, hogy megbeszéljük ezt. Riskó János lelkész tartotta nekünk a jegyes oktatás alkalmait és ezek az alkalmak egyre közelebb és közelebb vittek Isten felé, és a Református egyház Közössége felé is. Mikor pedig egy átvirrasztott, átgondolkozott, átvívódott éjszaka után ki tudtam mondani: igen, hiszek benned Uram, Megváltóm vagy Krisztus, hatalmas kő gördült le a szívemről és boldog megkönnyebbülés ömlött szét rajtam, mint aki eltévedt valahol, de hirtelen fényt lát és utat maga előtt. Nehéz harcot kellett még vívnom az ó emberemmel, a küzdelem azóta is tart. Küzdelem kellett ahhoz is, hogy eldöntsem, hogy keresztény közösséghez akarok tartozni, konfirmálni felnőtt fejjel, gyülekezetbe járni. Azóta értem, milyen fontos döntés volt, ez megerősített hitemben, barátokat is találtam, hívő barátokat. Isten a házasságomat 2 gyermekkel megáldotta, most várjuk a harmadikat nagy boldogsággal. Gyermekeinket is Krisztus követésére próbáljuk nevelni. A közös imádság, istentiszteleteken való részvétel, bibliaórák és gyermekeinknek iskolai hittanórák a mindennapjaink részévé váltak. Az Úr lett a mi pásztoruk, nem szűkölködünk semmiben.

Szeretettel *Konyári Ferenc*

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 53

„Ha valaki kész cselekedni az ő akaratát, felismeri erről a tanításról...”

Még gyermekkoromban, anyai nagymamámtól tanultam a Miatyánkot és a Hiszekegyet. Ő szívesen beszélt nekem Isten dolgairól. Családunk nem járt templomba, Istenről nem beszéltünk otthon, mégis éreztem valami természetfeletti lény bizonyosságát. Gyermekként a Zeffirelli Názáreti Jézus c. filmje fogott meg, amikor az ártatlan, jóságos Jézust kínozták és megfeszítették. Majd 14 éves koromban – szintén nagymamám invitálására – konfirmáltam, és egyre több ismeretet szereztem Istenről. Igaz hitnek nem nevezhető, de valamiféle sajátos istenkép élt akkor bennem.

30 évesen ajándékba kaptam Czakó Gábor Beavatás című első kötetét, és ekkor elindult bennem valami. Az fogott meg a könyvben, hogy a világot irányító hatalmaknak az a célja, hogy „gyökértelenítsék” az embert, és így irányítható, világelfogyasztó konzum idióta barbivá váljon, vagyis csak szórakozzon és vásároljon. Peace és love, minden rendben van, a politika megold mindent, az emberi összefogásnál nincs erősebb hatalom, és Isten, mint személy, nem létezik. *„Az általuk vezényelt massmédia átalakítja az emberek gondolkodását, ízlését: leváltja a valóságot.”* (Czakó G. Beavatás Boldog Salamon Kör 2002). Ez a könyv rámutatott arra, hogy mi van a színfalak mögött. Fény derült az értékvesztett világ romlottságára, a reklámok hamis csillogására, a múló dicsőségre. Minden rossz mögött a pénz és a hatalom szeretete van. Sátán, ez a láthatatlan erő, a rosszat jónak, a jót rossznak állítja be. Célja az, hogy mindent és mindenkit összezavarjon. Rájöttem arra, hogy az egyetlen biztos pont az életemben az igaz, élő Isten.

Ennek hatására komolyabban érdekelt Istent és olvasni kezdtem a Szentírást. Az Úr ekkor felhívta figyelmem egyik Igéjére, a János evangéliuma 3:7-re: *„szükség néktek újonnan születnetek”*! Újjászületni? Mit jelent ez, nem értettem? Elhatároztam, hogy megváltozom és „jó” leszek. Nem követek el többé bűnt, az életem megtisztul, mindenkit szeretni fogok. Kijelöltem egy keresztény ünnepnapot, és elhatároztam, hogy újjászületek, ezen a napon elhagyom bűnös szokásaimat. Eljött a nap, de az újjászületés nem, vagyis nem változott semmi, nem tudtam elhagyni a bűnt, minél jobban le akartam szokni káros szenvedélyemről, annál nehezebben ment, vagyis nem sikerült. Aztán kijelöltem egy újabb időpontot, és azt mondtam, hogy most még erősebb leszek. Nem ment, és így kínlódtam éveken keresztül...

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 54

„Te is kíséreld meg egyszer komolyan, hogy életedet Isten gondolatai és parancsai alapján rendezed be, s egészen biztosan felismered majd, hogy csak egyedül Jézus tudja megadni neked azt, amit addig a magad erőfeszítései révén hiába igyekeztél elérni. Csak egyszer értsd meg Isten akaratát a maga teljességében és mélységében! Csak egyszer szánd rá magad, hogy a harag és az irigység gonosz indulatait kiszakítod szívedből, csak egyszer próbáld meg, hogy úgy szeresd felebarátodat, mint magadat, és próbáld meg letaszítani énedet a trónról. Rájössz, hogy a magad erejéből soha- sem viszed ezt végbe! Egyre inkább csak csődbe kerülsz önmagadra nézve. A bűntudat fokozódik, és tehetetlenséged tudata egyre jobban erősödik. Egyszer Luther Márton, aki ezt komolyan megpróbálta, ezt a vallomást tette: „mindig mélyebbre süllyedtem a bűnbe, mind kevesebb jót láttam magamban, s mind jobban foglyul ejtett a bűn". (Carl E.: Isten műhelyében)

Hiába volt minden nem tudtam megváltozni. Sátán újra és újra behúzott a csőbe, én meg ígéreteket tettem Istennek, hogy most biztos sikerül megváltoznom, leszokni káros szenvedélyemről, de nem tudtam megtartani ígéretem. Egyre nagyobb szégyent éreztem, egyre jobban fájt a bűn, fájt, hogy becsaptam Istent, visszaéltem jóságával, türelmével, kegyelmével.

„A szél arra fúj, amerre akar" – olvasom János evangéliumában. Csak hinned kell, és a Szentlélek csendes, lassú munkája átformál, neked nem kell tenned semmit – olvasom az egyik Ige-magyarázatban. Máshol meg azt olvasom: neked akarnod kell a változást, vágyni rá, gondolataidat átprogramozni, szokásaidat megváltoztatni. Naponta olvasni a Szentírást... Összezavarodtam. Nem tudtam, most melyik az igazi út, mit tegyek?

Egy évtizednek kellett eltelnie, mikor megértettem, hogy ne saját erőmből akarjak változni, és ne akarjam Isten jó tetszését elnyerni azzal, hogy én magamtól megváltozom. Ez csak elhomályosította előttem Krisztus keresztjének jelentőségét és Isten kegyelmét. Tehetetlenségem és kárhoztató bűnös természetem felismerésére volt szükség, hogy megértsem: Isten Szentlelke az, aki újjászül, mindent megtesz értem, de ehhez be kell Őt engednem az életembe: *„Íme, az ajtó előtt állok, és zörgetek: ha valaki meghallja a hangomat, és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, ő pedig énvelem"*. (Jel 3:20).

Aztán egy márciusi napon, mikor újra kértem Isten bocsánatát, és megköszöntem hozzám való türelmét, hirtelen leírhatatlan érzés töltött el. Óriási nyugalom és öröm szállt meg. Szinte a csontjaim velejében, a bensőmben éreztem megbocsátását. Isten a lelkem, a személyiségem legmélyebb részét érintette meg. Megdöbbentő érzés volt, hogy nem vádol, nem fenyegetőzik, hanem elfogad, és segíteni akar. Éreztem, hogy megbocsátotta vétkeimet,

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 55

hazugságaimat, csalásaimat. Nem a megérdemelt büntetésemet (betegségeket) kaptam kárhoztató életvitelem miatt, hanem óriási kegyelmet. Ettől a mérhetetlen szeretettől teljesen összeroskadtam. (Tudom, hogy Sátán is tud játszani az ember érzéseivel, de abban biztos vagyok, hogy most nem ő volt.) Ráadásul aznap láttam egy kisfilmet, melynek a címe az volt, hogy „Honnan veszed a bátorságot". A film üzenete valósággá vált bennem, az, hogy Jézus miattam, helyettem és értem szenvedett és halt meg. De nem csak Jézus szenvedett a Golgotán, hanem az Atya Isten is, hogy egyszülött Fia vette magára az emberi bűnök büntetését.. Megértettem, hogy a bűneim nem maradhatnak büntetlenül, de a büntetést nem én kapom, hanem Jézus, aki elszenvedte azt a kereszten. Azután Vankó Zsuzsa szavai jutottak eszembe, amit Isten üzen a bűnös embernek: „szeretlek, segíteni akarok, de úgy nem tudok, hogy a bűneid büntetését elengedem, mert azzal nem gyógyulsz meg bűnbetegségedből, és a törvény igazsága is csorbulna. Egyféleképpen tudok segíteni, hogy a büntetésedet én szenvedem el helyetted." Döbbenetes. Valaki meghalt helyettem, hogy én éljek! De nem is akárki, hanem maga az Isten! A Teremtő meghal teremtményéért! Ez a hozzám való jósága, kimondhatatlan szeretete és kegyelme az, ami elindította bennem az igazi változást. Ekkor olyan mély hálát és szeretetet éreztem Krisztus iránt, hogy képes lettem volna mindent feláldozni érte. Azóta is vannak botlásaim, bűneim, de azt a napot soha nem feledem, ez ad erőt mindig az újrakezdéshez.

„Hogyan jut el az ember a hit nagy élményére? Valami szerencsés véletlen folytán, vagy egy felülről jövő és nem várt ajándék révén jut valaki hitre? Nemrégiben ezt mondta valaki nekem: „Mindeddig még nem tudtam megragadni a megváltás lényegét." Mire azt válaszoltam: „Mielőtt megragadhatná azt, kell, hogy az ragadja meg önt!" – Az Úr itt egy „megismerésről" beszél. Ennek az a lényege, hogy az igazság valami különös erővel megragad és fogva tart minket. Az Ige más szóval ezt hitnek nevezi. „Ó, bárcsak én is tudnék hinni, és cselekedni az Ő akaratát!" Az Úr Jézus rámutatott egy útra, amelyen minden bizonnyal hitre juthatunk. „Én vagyok az Út, az Igazság és az Élet". Ez az út nem más, mint Ő maga. (Carl Eichhorn: Isten műhelyében – áhítatok mindennapra)

Isten kegyelméből teológiai tanulmányokat végezhettem, és mivel szerkesztőként dolgozom, egy a célom: közelebb vinni és megismertetni az emberekkel az igaz Istent, mert nagyon sok hamis és torz istenkép él a fejekben. Szeretném, ha minél többen megismernék az Ő szavát, tanítását, irántunk való szeretetét, és áldozatát, hogy az Ő Szentlelke által igaz hitre jussannak. Jézus mondja: *Mindaz, aki Isten akaratát akarja tenni, megismerheti tanításomból.*

Hálatelt szívvel: *Szabados Tamás*

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 56

ISTEN HIÁNYA

Egy híres egyetem tanára a következő kérdést tette fel diákjainak:

– Mindent, ami létezik Isten teremtett?

– Igen – válaszolta egy diák bátran.

– Tényleg mindent Isten teremtett? – kérdezte újból a tanár.

– Igen, persze – ismételte meg a diák. De a tanár felvetette:

– Ha Isten teremtett mindent, ami létezik, akkor a rosszat is megteremtette. És az alapján, amire eddig jutottunk, állíthatjuk, hogy Isten rossz.

– A diák először nem tudott mit válaszolni erre a definícióra és csendben maradt. A tanár elégedett volt magával és kérkedett a többi diák előtt, hogy bebizonyítsa, hogy a válaszoló diák hite csak mítosz.

De a diák újból jelentkezett:

– Kérdezhetek öntől valamit?

– Természetesen! – így a tanár.

A diák tehát kérdezett:

– Létezik-e hideg?

– Milyen kérdés ez, persze, hogy létezik. Te még soha sem fáztál?

A többi diák nevetni kezdett. A fiú válaszolt:

– Valójában uram a hideg nem létezik. A fizika törvényei szerint, ha jól belegondolunk, a hideg csak a meleg hiányát jelenti. Minden test, vagy tárgy érzékeny a környezetváltozásra vagy az energiaátvitelre. Az abszolút nulla tulajdonképpen a meleg hiánya. Akkor ezen a hőmérsékleten minden anyag mozgás- és reakcióképtelen lesz. A hideg nem létezik. Az ember ezt a szót a nem elegendő meleg érzésének kifejezésére találta ki. A diák folytatta:

– Létezik sötétség?

– Persze! – válaszolta a tanár.

– A sötétség – folytatta a diák – ugyanúgy nem létezik, az csak a fény hiányakor jön. A fényt tudjuk vizsgálni, a sötétséget nem. Használhatjuk Newton módszerét arra, hogy a fehér fényből töréssel sok színt kapjunk. A sötétséget viszont nem tudjuk mérni. A fény egyetlen sugara megtörhet a sötétben és meg tudja azt világítani. Hogy tudja megmérni, milyen sötét a világűr? Hát úgy, hogy megméri a fény erősségét, amit ad. A sötétség egy szó, melyet az ember talált ki hogy mi történik, amikor nincsen fény.

Végül a fiatalember megkérdezte a tanárát:

– Uram, létezik rossz?

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 57

– Persze – válaszolta még mindig a tanár – Látjuk az ember naponkénti embertelenségében, a világban élő bűnözők tömegét. Ez nem lehet semmi más, mint a rossz.

– Valójában rossz nem létezik, uram, legalábbis önmagában nem. A rossz Isten hiánya. Ugyanúgy, mint a sötétség és a hideg esetében. Ez egy szó, amivel az ember azt szerette volna kifejezni, hogy kevés van Istenből, hogy hiányzik Isten. Isten nem teremtette meg a rosszat. A rossz annak az eredménye, hogy az ember híján van Isten ismeretének és szeretetének. Isten szeretete és békessége az Ő ajándéka a mi szívünkben, ha befogadjuk Őt. Úgy, mint amikor felkapcsoljuk a villanyt, vagy kizárjuk a hideget. A tanár leült.

A fiatalember neve: ALBERT EINSTEIN.

Einstein tudta, hogy a hitnek a hitetlenség, a tudásnak a tudatlanság az ellentéte.

Albert Einstein (1879–1955) mondta egyszer: „Zsidó vagyok, de a Názáreti ragyogó képe lenyűgöző hatást tett rám. Senki sem fejezte ki magát olyan istenien, mint Ő. Valóban csak egy hely van ezen a világon, ahol nem látnak sötétséget. Ez a Krisztus személye. Őbenne mutatta meg magát Isten nekünk a legérthetőbben."

HALÁL ÁRNYÉKÁNAK VÖLGYÉBEN

A skót felföldön meglátogattam egyszer egy öreg pásztort. Valahol a tágas legelőn volt az istenfélő öreg kunyhója. Nagyon beteg volt; kicsiny kamrácskájában feküdt az ágyon, felpolcolt párnákon. Már légszomja volt és látszott, hogy közel a vég. Mélyen ülő szemében nagy félelem tükröződött mindent elkövettem volna, hogy segítsek rajta.

Elfúló hangon suttogta:

– Meg kell halnom és nagyon félek.

Elővettem a Bibliámat, és elolvastam belőle néhány ígéretet, ő azonban félbeszakított, és szomorúan mondta:

– Mindezt ismerem, de nem vigasztalnak most engem.

– De hiszel az Úr Jézusban?

– Teljes szívemből – hangzott azonnal a válasz.

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 58

– És ez nem elég ahhoz, hogy teljes biztonságban tudd magad?

– De igen, és mégis félek, nagyon félek.

Fellapoztam a 23. zsoltárt és megkérdeztem:

– Emlékszel a 23. zsoltárra?

– Hogy emlékszem-e? – felelte indulatosan. – kívülről tudtam már akkor, amikor te még a világon sem voltál, és azóta is sok százszor elolvastam.

– Egy verset azonban nem tanultál meg elég jól.

És lassan felolvastam: Még ha a halál árnyékának völgyében járok is, nem félek a gonosztól, mert te velem vagy.

Aztán így folytattam:

– Biztosan emlékszel, milyen az, amikor árnyék borul a völgyre. Féltél az árnyéktól?

– Én és a félelem? Nem, Dávid Donaldson ereiben bátor vér folyik, és ilyesmitől még soha nem félt.

– Arra sem gondoltál ugye, hogy az árnyék mindörökre ott marad, és soha többé nem látod a napot?

– Nem, ilyen ostoba sem voltam soha.

– És most mégis félsz egy árnyéktól.

Hitetlenkedve nézett rám.

– Bizony – folytattam – a halál árnyéka csak rövid ideig borul rád, hogy elsötétítse Isten kegyelmének napját. De hát csak árnyék ...

Reszkető kézzel fedte be a pásztor az arcát. Egy pár percig semmit sem szólt. Aztán kezeit a takaróra ejtve, önmagának mondta:

– Annyiszor olvastam ezt a verset, de soha még így nem értettem meg, mint most. Árnyéktól félek, igen, árnyéktól. – Aztán rám nézett, arca sugárzott és feltartott kézzel kiáltott – Igen, most már látom, a halál csak árnyék, mely elvonul. Nem, most már nem félek.

Ne áltasd magad! Ha még nem tértél meg, és a halál hirtelen eléd áll, akkor nem árnyék csupán, hanem borzalmas valóság, nem felhő, hanem szétzúzó ököl, amely oda taszít, a kárhozottak helyére. Aki ettől nem fél, az nem érez normálisan, csak Isten szabadíthatja meg tévedéséből. A halál után ítélet következik. *„És amint elrendeltetett, hogy az emberek egyszer meghaljanak, azután pedig ítélet következik...”* (Zsid 9, 27)

De ha valóban félsz ettől, akkor bízva tekints Krisztusra, aki meghalt, hogy sokak bűneit hordozza.

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 59

REMÉNYIK SÁNDOR

Templom és iskola

Ti nem akartok semmi rosszat,
Isten a tanútok reá.
De nincsen, aki köztetek
E szent harcot ne állaná.
Ehhez Isten mindannyitoknak
Vitathatatlan jogot ád:
Ne hagyjátok a templomot,
A templomot s az iskolát!

Ti megbecsültök minden rendet,
Melyen a béke alapul.
De ne halljátok soha többé
Isten igéjét magyarul?!
S gyermeketek az iskolában
Ne hallja szülője szavát?!
Ne hagyjátok a templomot,
A templomot s az iskolát!

E templom s iskola között
Futkostam én is egykoron,
S hűtöttem a templom falán
Kigyulladt gyermek-homlokom.
Azóta hányszor éltem át ott
Lelkem zsenge tavasz-korát!
Ne hagyjátok a templomot,
A templomot s az iskolát!
A koldusnak, a páriának,
A jöttmentnek is van joga
Isteséhez apái módján
És nyelvén fohászkodnia.
Csak nektek ajánlgatják templomul
Az útszélét s az égbolt sátorát?
Ne hagyjátok a templomot,
A templomot s az iskolát!

Kicsi fehér templomotokba
Most minden erők tömörülnek.
Kicsi fehér templom-padokba
A holtak is mellétek ülnek.
A nagyapáink, nagyanyáink,
Szemükbe biztatás vagy vád:
Ne hagyjátok a templomot,
A templomot s az iskolát!

1925

pedagoguskonyv_lelekönyv.qxd 2013.05.29. 8:24 Page 60

ÉLETETFORMÁLÓ IGÉK

- *Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy (Ézs43:1b)*
- *Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. (Jn 3:16)*
- *Akié a Fiú, azé az élet; akiben nincs meg Isten Fia, az élet sincs meg abban. (1Jn5:12)*
- *Ha valaki azt mondja: Szeretem Istent, a testvérét viszont gyűlöli, az hazug, mert aki nem szereti a testvérét, akit lát, nem szeretheti Istent, akit nem lát. (1Jn4:20)*

MIT JELENT JÉZUSSAL A SZÍVBEN TANÍTANI?

Naponként alázatos szívvel imádkozni a ránk bízott gyermekekért, tanár társaikért, családunkért, nemzetünkért. Ezzel az imádságos lélekkel tanítani és megoldani a sokszor nem egyszerű problémákat. Ehhez az utat keressük Isten szavában, a Bibliában. Az erőt, a lelki feltöltődést a Szentlélek által pedig a vasárnapi mise/istentiszteleten, a testvérekkel való lelki közösségben kapjuk. **Így nyerhetünk naponta kedvességet ISTEN előtt, aki társunk lesz gondjainkban örömeinkben.**

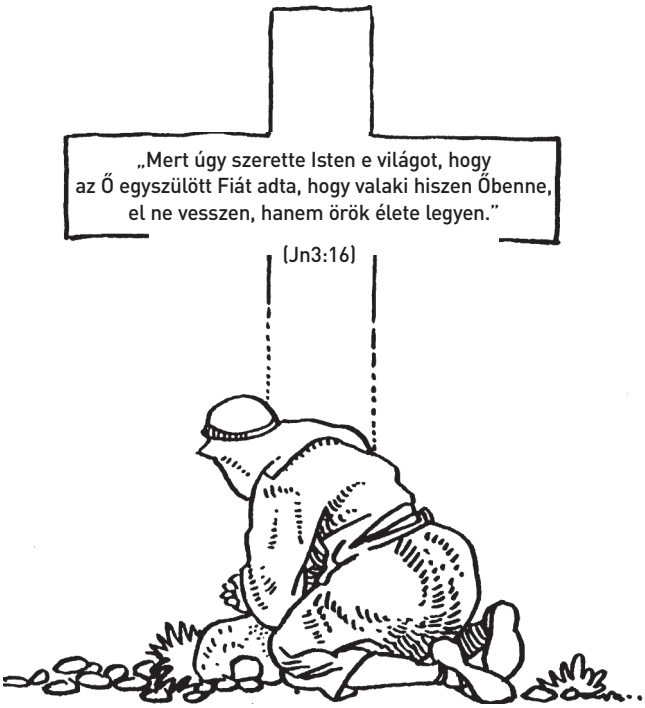

Emberként a legtöbb amit tehetsz, elfogadod JÉZUS KRISZTUS keresztáldozatát